72STE JAARGANG No. 9506 MAANDAG 2 JANUARI 1956

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen

Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399. Abonnementsprijs: Benedenwinden, Bovenwinden, Suriname ƒ 2.50. Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Banda Abao schonk Curacao eerstgeborene in nieuwe jaar

Terwijl nieuwe jaar werd ingeschoten werd familie Kwidama met zoon verrijkt

Banda Abao. — Op hetzelfde moment, dat een donderend geweld van zevenklappers en bommen het nieuwe jaar 1956 begroette, en over de radio de eerste goede wensen aan de luisteraars weerklonken, schonk mevr. Imelda Kwidama te Banda Abao het levenslicht aan een flinke zoon van 7 1/2 pond.

Het was vroedvrouw Douglas, die de moeder van de eerstgeboren Curaçaenaar in 1956 bijstond en op deze wel heel bijzondere wijze de stap van het oude in het nieuwe jaar zette.

De eerste dag van het nieuwe jaar was trouwens voor Banda Abao wel een zeer vruchtbare. Want op Nieuwjaarsdag werden daar niet minder dan vier kinderen geboren!

Hedenavond receptie Gouverneur

Willemstad. — Hedenavond houden de Gouverneur van de Nederlandse Antillen en Mevrouw Struycken ter gelegenheid van de jaarwisseling ten Gouvernementshuize een ontvangst. De receptie begint te half negen en is te half elf geëindigd.

N.Y. Herald Tribune over Venezuela

Willemstad. — Door de vriendelijke bemiddeling van het Venezolaanse consuaat alhier mochten wij een extra nummer van de „New York Herald Tribune" ontvangen, dat geheel gewijd is aan Venezuela.

Het nummer beslaat niet minder dan 16 pagina's en bevat een schat van gegevens over het land onzer zuiderburen. De voor-pagina opent met het portret van President Generaal Marcos Pérez Jiménez, gevolgd door een interessant vraaggesprek. Een prachtige luchtfoto van Caracas geeft een duidelijk beeld van de kolossale groei van Venezuela's trotse metropool.

In de volgende bladzijden van dit extra-nummer worden zeer veel belangrijke aspecten van de Venezolaanse economie, de handel en de politiek belicht. Een nummer, dat Venezuela naar voren brengt als belangrijk olie-producerend land, die het toekomt.

„Omhoog", nieuw Surinaams katholiek weekblad

Het weekblad dat voor een deel de plaats zal innemen van De Surinamer die met 31 dec. ophield te verschijnen zal de naam dragen van „OMHOOG". Volgens een mededeling in De Surinamer wordt getracht een oplaag van 2000 te bereiken bij de aanvang. Aldus „Suriname".

Film Koninklijk Bezoek in Suriname vertoond

Paramaribo. — Op Tweede Kerstdag ging in de theaters „Tower" en „Bellevue" alhier de première van de kleurenfilm van het Koninklijk Bezoek. Volgens het blad „Suriname" kwamen op Tweede Kerstdag ongeveer duizend personen de film zien.

Gouv. Klaasesz vertrekt 13 jan. naar Nederland

Paramaribo. — Z. Exc. Gouverneur J. Klaasesz vertrekt op 13 januari a.s. per KLM rechtstreeks naar Nederland. Aanvankelijk zou hij pas midden februari per ss Cottica vertrekken. Zijn eerder vertrek houdt verband met zijn benoeming tot Commissaris der Koningin.

In de eerste week van januari zal hij nog snelle afscheidsbezoeken brengen aan de districten.

Minder Nieuwjaarsdrukte dan in voorgaande jaren

Willemstad. — Hoewel in vele clubs het begin van het Nieuwe Jaar 1956 enthousiast werd gevierd, hebben wij ons niet aan de indruk kunnen onttrekken, dat de viering van de jaarswisseling minder is geweest dan voorgaande jaren. In Chobolobo was het tot 's morgens vroeg stampvol, evenals in C.S.C., Kwiek en Van Engelen.

Maar er waren clubs, zoals „De West" en „Asiento", waar minder feestvierders waren dan men verwacht had. Waaraan dit ligt? Dit is moeilijk te verklaren, doch zeker is, dat het publiek steeds minder uitgaat. De bioscopen werden echter toch nog tamelijk goed bezocht gedurende het afgelopen weekend.

Snijwond in linkerzij

Willemstad. — In de nacht van zaterdag op zondag kwam een zekere D.L. aan de wacht, die een snijwonde had aan zijn linkerzijde, aangebracht door H.B. Dr Berkenveld verleende eerste hulp.

Bloedde uit hoofd

Willemstad. — Zaterdag werd door de Straatdienst assistentie verleend aan een zekere C.P., die een bloedende hoofdwonde had. Hij werd door Dr Berkenveld behandeld en ter ontnuchtering ingesloten. Hij zou zijn gevallen doordat hij dronken was.

Heden einde staking Franse luchthavens

Parijs. — De leiders van het civiele grondpersoneel op de franse luchthavens besloten de thans zeven weken oude staking op te heffen. Het werk zal op klokslag 12 uur Maandagavond worden hervat.

Het besluit tot opheffing van de staking is genomen na een referendum, waarin o.a. werd vastgesteld, dat de eisen zijn blijven bestaan en zullen worden voorgelegd aan de nieuwe Franse premier, die na de verkiezingen van 3 januari aan het bewind zal komen.

Het totaal aan tal stakers van het grondpersoneel en de technische diensten was ruim 3000.

Nader wordt bericht, dat het sinds zeven weken in staking zijnde grondpersoneel van de Franse burgerluchtvaart eerste dinsdagmorgen om 9 uur het werk zal hervatten op voorwaarde, dat de leden van de Franse luchtmacht, die de bediening van de contrôletorens op de vliegvelden Orly en le Bourget overnamen, zullen worden teruggetrokken.

Na schatting leden de B.E.A., de Lufthansa en de Panair do Brasil door de staking een verlies van NA ƒ 25.000,— per dag. De verliezen van de T.W.A. en de P.A.A. zouden per dag respectievelijk NA ƒ 20.000 — en NA ƒ 15.000,— zijn geweest.

Gezaghebber Bonaire met ontslag

Willemstad. — Naar wij vernemen heeft de Gezaghebber van Bonaire, de heer Weis de Haseth zijn ontslag als Gezaghebber aangeboden.

Verder vernemen wij dat de op Curacao welbekende officier van de Mariniers Jappa Beaujon naar deze post heeft gesolliciteerd. Als vermoedelijke opvolger van de heer Weis de Haseth wordt ook de heer Hessling, vroeger waarnemend Gezaghebber van Aruba en thans werkzaam bij het Departement van Economische Zaken, genoemd. Een derde naam die met betrekking tot de opvolging van de heer Weis de Haseth wordt genoemd is die van de heer van Hesteren.

De heer de Haseth vertelde ons hedenochtend tijdens een telefonisch onderhoud dat wij met hem hadden dat hij zijn ontslag reeds een jaar geleden heeft aangeboden, gelijk reeds werd gemeld. Nu heeft de Regering laten weten dat de heer Weis de Haseth begin Maart het eiland Bonaire kan verlaten en dat tegen die tijd een waarnemer zal arriveren.

De heer Weis de Haseth gaat voorlopig met zes maanden verlof en vier weken vrij van dienst naar Zuid-Amerika en Nederland.

Het is niet bekend of de waarnemer later benoemd zal worden als Gezaghebber van Bonaire.

De heer Weis de Haseth vertelde ons nog dat hij gisteren een receptie heeft gehouden die door ongeveer 50 a 60 personen werd bezocht. De fractieleider van de D.P., die ook Gedeputeerde is van Bonaire, hield een toespraak waarbij hij de Gezaghebber verzocht aan de Koningin en de Regering gelukwensen over te brengen. Hierop verzond de heer de Haseth enkele telegrammen.

Radio-toespraak Minister Jonckheer

Willemstad. — De minister-president heeft zich ter gelegenheid van de jaarwisseling via de radio met de volgende toespraak tot de luisteraars gericht.

„Luisteraars in de Nederlandse Antillen en landgenoten in het buitenland.

Tot U spreekt de Minister-President van de Nederlandse Antillen om U allen een nieuwjaarsgroet te brengen. Andermaal staan wij aan het begin van een jaar, waarvan wij niet kunnen zeggen wat het ons brengen zal. Richten wij de blik op het achter ons liggende jaar, dan geloof ik, dat wij kunnen zeggen, dat dit jaar voor de Nederlandse Antillen als geheel genomen een goed jaar is geweest. De plaats gehad hebbende ontwikkelingen op staatsrechtelijk terrein, het streven naar consolidatie op het terrein van de financiële, economische en sociale verhoudingen en voorzieningen geven hoop, dat getroffen en nog te treffen maatregelen dienstig zullen kunnen zijn aan Uw aller belang. Mijn welgemeende dank gaat uit naar alle personen en organisaties, die in het afgelopen jaar het hunne hebben bijgedragen om ons land naar een betere toekomst te leiden. Ik denk daarbij ook aan de minder bedeelde groeperingen in onze gemeenschap. Aan hun belangen zal niet worden voorbij gezien, omdat onze zich snel ontwikkelende maatschappij mede de bevordering van het levensgeluk van hen als belangrijke eis stelt. De Regering verwacht van U, dat U waar mogelijk Uw onontbeerlijke medewerking verleent om dit te verwezenlijken.

Het levensgeluk der mensen kan echter niet gebaseerd zijn op materiële welvaart alleen. Ik verzoek U dat steeds opnieuw te bedenken.

Slechts wanneer de materiële waarden gepaard gaan met de wil om op te bouwen, met een gezonde gedachtengang en met rustige overdenking van alles, wat zich in het dagelijks gebeuren aan ons voordoet, kan ons gemeenschappelijk doel, een betere toekomst, worden bereikt.

Bij deze wens voor een betere toekomst van onze volksgemeenschap als geheel, wil ik U allen ook persoonlijk toewensen, dat het jaar 1956 U veel voorspoed en geluk mag brengen."

Auto in brand

Willemstad. — Er werd zaterdag gemeld, dat op de Mons. Kieckensweg een auto in brand stond. Het brandje werd met emmers water door de Mobiele Brigade geblust.

De jaarwisseling is in de Curaçaose Sport Club op Scharloo spontaan gevierd. Tot laat in de nacht werd er gedanst. Toen wij omstreeks drie uur een bezoek aan deze gezellige club brachten waren alle bezoekers in de echte bruisende Nieuwjaarssfeer. Bovenstaande foto is daar een duidelijk bewijs van.

Gouverneur in Nieuwjaarsrede:

Komend jaar belangrijk voor de Nederl. Antillen

Willemstad. — Ter gelegenheid van de jaarwisseling heeft Gouverneur Struycken de bewoners van de Ned. Antillen via de radio als volgt toegesproken:

„Weer is een jaar van ons gemeten leven voorbij. We kunnen gelukkig zeggen, dat het niet gevoelloos is teniet gegaan. Ook de inzet van het nieuwe jaar is niet zonder gevoel en zeker niet zonder luidruchtigheid geweest.

Het jaar 1955 zal nog lang in onze herinnering blijven door het bezoek van Hare Majesteit Koningin Juliana en Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard.

Wanneer ooit iemand mocht hebben getwijfeld aan de gevoelens van de bevolking voor ons Vorstenhuis, dan heeft de van vreugde stralende bevolking bij de persoonlijke ontmoeting met het Vorstelijk Paar wel bewezen dat er dóór Haar tussen ons een innige band bestaat waarin wij allen één zijn. En ook dat niemand voor een ander wil achterblijven om daaraan uiting te geven.

In dankbaarheid mogen we bedenken dat het Vorstelijk Paar het zware overladen program blijmoedig heeft aanvaard opdat niemand van de velen, die in dit program de gelegenheid kregen nabij te komen, teleurgesteld zou worden.

Moge deze innige verbondenheid in de volgende jaren de grondslag geven om over alle verschillen en tegenstellingen, waaraan de Nederlandse Antillen zo rijk zijn, hen die eenheid van denken en doen te brengen, die nodig is om in vrijheid en onder een rechtvaardig bewind de welvaart te bewaren en te versterken.

Het jaar wat nu komen gaat is belangrijk voor de Nederlandse Antillen. Vele ogen zijn op U gericht. Algemeen is de aanvaarding van het Statuut met de verkregen zelfstandigheid der delen in het ene Koninkrijk als een belangrijke vooruitgang en navolgbaar voorbeeld beschouwd.

Dit vertrouwen te bevestigen vraagt samenwerking van alle krachten, vraagt respectering van elkanders verschil van opvatting, maar bovenal de constante wil tezamen te streven naar die bevestiging van menselijke waarden waarvoor de westelijke wereld zich in een steeds zwaarder wordende strijd heeft ingezet. De bevestiging van de menselijke waardigheid in vrijheid en rechtvaardigheid in een klein volk is heden van grote betekenis voor de gehele wereld.

Moge in het nieuwe jaar, onder de inspirerende werking van het Koninklijk Bezoek, aller aandacht daarop gericht blijven.

In dit jaar zal de Kroonprinses Prinses Beatrix met het bereiken van haar 18e jaar meerderjarig worden en zo reeds vroeg beginnen de plichten van haar hoge ambt te dragen. Zij zal dit doen met de blijmoedigheid haar eigen en met de overgave aan haar taak de Oranjes sinds onheugelijke tijden eigen. Moge haar jeugdige vertrouwen in de mensen en in de toekomst bevestiging vinden in onze gezamenlijke insprong voor het goede."

De gouverneur sprak hierna enige worden in de landstaal en in het engels, en vervolgde toen:

„Ik moge deze toespraak besluiten met U als Hoofd van de Landsregering wederom mijn dank uit te spreken voor de goede diensten, door zo velen van U als gezagdragers, als leden der adviserende en wetgevende colleges, als leden van de rechterlijke macht, als ambtenaren, als onderwijzers, als handhavers van de openbare orde en in vele andere maatschappelijke en charitatieve functies den lande gedurende 1955 bewezen. Moge Uw aller arbeid ook in 1956 goede vruchten dragen.

Als opperbevelhebber der strijdkrachten in de Nederlandse Antillen gaan mijn gelukwensen in het bijzonder naar de officieren en manschappen van de Koninklijke Marine.

Tenslotte moge ik namens U allen een zegewens voor het nieuwe, jaar aanbieden aan Haar, die ons Koninkrijk bestiert, aan onze geëerbiedige Koningin Juliana en Haar Huis.

Moge Godes zegen in dit jaar rusten op Haar en Haar arbeid en op U allen in de Nederlandse Antillen!"

Suriname huldigde zijn pas gewijde priesters

Ontroerende plechtigheden in kathedraal te Paramaribo

Paramaribo. — De beide nieuwgewijde Surinaamse priesters, de Eerw. Heren A. Berenos en R. Lim-A-Po hebben respectievelijk op Eerste en Tweede Kerstdag in de Kathedrale Kerk te Paramaribo hun Plechtige Ere-Mis opgedragen. Zij waren de dag voor Kerstmis met het P.A.A.-vliegtuig uit Brazilië, waar zij de wijding van het Priesterschap ontvingen, aangekomen.

De ook op Curaçao zeer goed bekende pater Baneke hield op Eerste Kerstdag de feestpredikatie, terwijl de H.E. Pater Prof. Eyckemans tijdens de Plechtige H. Mis van de Eerw. Heer Lim-A-Po de feestredenaar was.

Naar aanleiding van deze voor Suriname zeer bijzondere en historische plechtigheid schreef „Het Nieuws" onder het opschrift: „Priesters van eigen grond en bloed" het volgende:

„Geconfronteerd met de overkomst van twee pas gewijde priesters van eigen grond en bloed, heeft katholiek Paramaribo de beide Kerstdagen uren van ontroering doorgemaakt, die het tot een reveil moeten kunnen krijgen. Allereerst tot het aanbrengen van de teelgrond, waarop priesterroepingen kunnen gedijen — de graadmeter van de diepgang van het katholicisme in een gemeenschap.

Het heeft in deze uren vol ontroering niet alleen gestaan, maar heeft ze moeten delen met niet-katholieken: familieleden, vrienden en kennissen van de neomisten, wie dezen hun medeleven betoonden, ook en vooral bij de kerkelijke plechtigheden, zoals dat alleen mogelijk is in een land als het onze met zijn ongelooflijke schakering van godsdiensten in een en dezelfde familie.

De Hoogmissen in de kathedraal werden op de beide Kerstdagen opgedragen achtereenvolgens door André Berenos en (Rudolf) Lim-Apo, zoals zij nog maar weinig jaren geleden bekend waren in hun kring. En het is ook nog niet eens zo lang geleden, dat zij met anderen op de schoolbanken zaten en de sacristie en omgeving onveilig maakten, zoals misdienaars toekomt, koster, kapelaan en pastoor ten spijt, in deze volgorde van gezagsuitoefening. En juist dit minimaal verschil van tijd tussen toen en nu, dat zij op het altaar stonden, greep de volgepakte kerk aan, zo diep, dat niet alleen vrouwen zich voor hun tranen niet schaamden. Toen op de Eerste Kerstdag de Eerw. heer Berenos, die het geluk heeft zijn moeder nog in leven te hebben, haar de H. Communie uitreikte, was het snikken hoorbaar onder de massa, die het grootse ervan aanvoelde voor Moeder en Zoon.

Voor de huidige generatie, die dit hier niet eerder heeft meegemaakt, was dit een volkomen nieuwe ervaring, die het zaad kan zijn, dat eens zal ontkiemen.

Ingehaald met de praal, die de Kerk aan haar Priesters besteedt met stoeten van bruidjes, die bloembladen strooien en erewachten die het saluut brengen, onder klokgelui en orgelgejubel, in wat voor buitenstaanders overdaad van eerbewijs kan schijnen, hebben zij slechts ontvangen wat de Priester in de gedachtengang van hun Kerk rechtens toekomt om de paats, die zijn waardigheid, los van zijn persoon, noodzakelijk inneemt, wil de Kerk alszodanig ondanks alle menselijkheid in bedienaren en volgelingen boven het bloot menselijke uitstijgen in de zin van haar grondvesting en in de lijn van haar roeping.

Niet zonder reden herhaalt elke Praefatie van elke Mis elke dag weer opnieuw het opstuwende: Sursum Corda. Omhoog de harten, waarop het antwoord behoort te zijn: Habemus ad Dominum, Wij hebben ze reeds bij de Heer.... Waar het zou moeten zwijgen uit oprechtheid, zou falen zijn in juist dát wat het wezen uitmaakt van het deel hebben aan de Kerk in haar taak zowel als in haar uitwerksel.

Voor het bewust zich verdiepen in de betekenis van wat katholicisme wil ziin, voor het zich doordringen van de taak, die dit oplegt, ook in het maatschappelijke, kan dit samenkomen rond deze eigen priesters bevruchtend werken onder de katholieken, die er een uitgangspunt voor bezinning in kunnen vinden."

Op Tweede Kerstdag werd des avonds in het Patronaatsgebouw aan de Mgr. Wulfingstraat een zeer druk bezochte receptie gehouden, tijdens dewelke zowel de voorzitter van het Werkcomité, de heer C. R. Biswamitre, als de voorzitter van het Erecomitié, dr L. E. Rens, een huldigingstoespraak hielden. Het zangkoor van de kathedraal zong een cantate, en er werden geschenken aangeboden. Tot slot kwam alle aanwezigen de beide neomisten hun persoonlijke gelukwensen aanbieden.

Het was een eerbetoon aan de beide jeugdige priesters, waarmede heel Suriname meeleefde.

Paus gaf zegen op Oudejaars-avond

Vaticaanstad. — Duizenden begaven zich op Oudejaarsavond naar het Sint Pietersplein, waar zij door spreekkoren Z.H. de Paus verzochten aan het raam te komen. De Paus verscheen en gaf aan de knielende menigte zijn Apostolische zegen.

Z.H. de Paus bepaalde in een encycliek aan alle R.K. bisschoppen, dat slechts aan musici met een krachtig geloof kan worden toegestaan muziek te componeren, die in R.K. kerken zal worden gespeeld. De Paus veroordeelt in de encycliek het gebruik van moderne talen bij het zingen van louter liturgische gedeelten, doch beval het zingen van populaire godsdienstige gezangen aan. De Paus sprak zich ook uit voor het zingen door missionarissen, „daar dit het evangelisatiewerk op krachtige wijze bevordert".

JAN FREDERICK (met een miljoentje) weer achter de bar

Willemstad. — De heer Jan de la Cruz Frederick, die enige dagen geleden in het nieuws was vanwege het feit dat hij de eerste prijs in de Venezolaanse paardenwedstrijden-sweepstake, zijnde een bedrag van bijna een miljoen Venezolaanse bolivars won, is weer van Caracas teruggekeerd waar hij „het geld is wezen halen........"

Naar wij vernemen, werd de heer Frederick, toen hij enige dagen geleden op het vliegveld Maiquetia op het punt stond in het vliegtuig te stappen voor Curaçao, door de Venezolaanse autoriteiten een vertrek-verbod opgelegd, daar hij zich niet gehouden zou hebben aan bepaalde deviezenvoorschriften betreffende de uitvoer van geld uit Venezuela. Pas na twee dagen gelukte het de heer Frederick (met geld) weer naar dushi Corsou te vertrekken.

Gedurende de dagen in de Venezolaanse hoofdstad doorgebracht, moest de gelukkige winnaar verstoppertje spelen voor Venezolaanse journalisten, die hem zo gaarne wilden fotograferen en interviewen.

Nu heeft de heer Jan Frederick dan zijn oude plaats ingenomen achter de bar, als bar-keeper van de Gouverneur Barges Bad Club, het ontspanningsoord van C.P.I.M.-werknemers, woonachtig in de stad.

Zijn verdere plannen? Blijven werken, en „gewoon" doen....

En dat met meer dan een miljoen Nederlandse guldentjes?

Soedan onafhankeliik

Khartoem. — De Soedan is vandaag, na een gemeenschappelijk Engels-Egyptisch bestuur van 56 jaar, onafhankelijk geworden.

In de hoofdstad Khartoem is de onafhankelijkheid officieel geproclameerd en de nieuwe vlag van de Soedanese republiek gehesen.

Willemstad. — De Mobiele Brigade verleende 48 maal assistentie, en maakte 14 processen-verbaal.

De Kotto-Missie fuif van gisteravond is in de J.P.R.-club zeer blijde gevierd. Spontaan danste men de verschillende dansen. Toen de Steelband van Suffisant de laatste uren in de Surinaamse Club kwam spelen kende het enthousiasme van de bezoekers geen grenzen en dansten zij er ongetemd op los. Hier zien wij een van de Surinaamse vrouwtje in de Kotto-Missieklederdracht.

De heer Monti Maduro plotseling overleden

Grote belangstelling bij begrafenis

Willemstad. — Toen gistermorgen bekend werd dat onze bekende stadgenoot Monti Maduro op Nieuwjaarsmorgen kalm en rustig was overleden, verspreidde dit bericht zich snel over het hele eiland. Een grote verslagenheid maakte zich van velen meester toen zij het doodsbericht vernamen. Ongeveer een maand geleden werd de heer Maduro met een gebroken arm in het St. Elisabeth Gasthuis opgenomen. De laatste tijd was hij aan de beterende hand en hij zou vandaag het ziekenhuis hebben mogen verlaten. Zijn overlijden kwam volkomen onverwacht. Toen de heer Maduro zaterdagavond op het balcon stond om te zien, hoe zijn eilandgenoten afscheid namen van het oude jaar, voelde hij zich nog uitstekend.

Zonder opwindende gebeurtenissen meegemaakt te hebben ging hij naar bed waar de verpleegster hem omstreeks vier uur rustig vond slapen.

Toen zij om zes uur terugkwam had de heer Monti Maduro reeds de geest gegeven. De overledene is 71 jaar geworden.

De heer M. L. Maduro is op Curaçao geboren op 27 oktober 1884. Zijn vader was Elias S. L. Maduro en zijn grootvader de grote S. E. L. Maduro. De heer Monti Maduro werkte jarenlang op Curaçao bij de firma. Hij was o.a. Noors Consul. In deze laatste hoedanigheid kreeg hij in Mei 1925 een onderscheiding, t.w. het ridderschap 1e klasse in de orde van St. Olaf, voor de bijzondere verdiensten die hij voor Noorwegen heeft gehad. Ook Zweden toonde haar erkentelijkheid voor het werk van Monti Maduro in de tijd dat hij wnd. Zweeds Consul was, en maakte hem Officier in de Wasa-Orde van Zweden.

Behalve van het kantoor van de fa. S. E. L. Maduro en Sons te Curaçao was de heer Maduro ook commissaris van de kantoren te Caracas en Den Haag. Toen Charles Maduro kwam te overlijden, keerde Monti naar zijn geboortegrond terug en trad in de directie van S. E. L. Maduro en Sons. Hij was reeds directeur van Maduro en Curiels Bank. Monti Maduro was verder Luitenant van de Schutterij en van het Curaçaose Weerbaarheid Korps.

Dat de begrafenis van deze bekende stadgenoot, die door zeer velen zeer hoog geacht werd — Monti Maduro deed veel goed werk in stilte — in het middelpunt van de belangstelling zou staan op deze eerste dag van 1956, was te verwachten.

Het stoffelijk overschot lag opgebaard in het woonhuis van de overledene onder een schat van bloemen en werd daarna op de Joodse Begraafplaats op Berg Altena ter aarde besteld.

Honderden vrienden en zakenrelaties namen aan de begrafenis deel. Het was een enorme lange stoet, die door Willemstads straten trok..

Rabbijn I. Jessurun Cardozo sprak in het sterfhuis op Mahaai, waarheen het stoffelijk overschot 's morgens was overgebracht een afscheidsrede uit die in diepe stilte werd aangehoord. De Rabbijn herinnerde eraan, dat volgens de Bijbel de levensduur van de mensen op 70 jaar is gesteld en dat zij die langer leven, extra worden bedeeld.

„Het is belangrijk wat wij van ons leven op aarde hebben gemaakt", zeide Rabbijn Cardozo.

Niet alleen als geestelyk voorganger of als voorzitter van het Elias Madurofonds wilde de Rabbijn het contact dat hij vele malen had met de zonen Charlie, Momón en Monti herdenken Het was hem gegeven geweest om deze zonen van een groot gezin dat historie maakte op ons eiland (en overal ter wereld) te hebben leren kennen zuiver als mensen en daaraan had hij herinneringen, die hem zijn hele leven bij zouden blijven.

De heer M. L. (Monti) Maduro, die gisteren is overleden.

De Rabbijn eindigde zijn toespraak met de bede „dat de ziel van de overledene moge rusten onder de beschermende vleugelen van Gods Majesteit, gebundeld in de bundelen des eeuwigen levens".

Op het kerkhof te Berg Altena werd de baar eerst in het Reinigingshuis, een klein kapeltje geplaatst waar de Rabbijn Cardozo de gebruikelijke Zeven Omgangen (Rodeo) met de Psalm verrichtte. Toen de kist in het graf was geplaatst en was bedekt, sprak de Rabbijn een gebed uit voor de zielerust van de overledene.

De Rabbijn, voorganger van de Joodse Gemeente „Mikve Israel" dankte het publiek namens de familie voor het betoonde medeleven.

Dat de heer Maduro moge rusten in vrede is ook de wens van de „Amigoe di Curacao" die hierbij eerbiedig hare condoleances aan de familie aanbied.

Nieuwjaarswensen

Wij ontvingen nog Nieuwjaarswensen van La Canastilla (vergezeld van een kalender) en van La Estrella (S. Pimsler).

Wederkerig onze beste wensen voor 1956.

Wie wordt Hoofd Adm. van Financien?

Willemstad. — Met ingang van morgen zal de Regering een persoon moeten aanwijzen die de bevoegdheid heeft om voor het Hoofd van Administratie van Financien te tekenen.

Morgen namelijk is het dienstverband van de heer J. Boomstra, die enkele maanden met verlof-ontslag ging, afgelopen. Gedurende de „verloftijd" van de heer Boomstra trad de heer Schouten als plaatsvervanger op. De bevoegdheid om stukken namens het Hoofd te tekenen is morgen afgelopen zodat de Regering een persoon zal moeten benoemen; zo niet een opvolger dan wel een waarnemend Hoofd. Bij geruchte vernamen wij dat de heer J. H. van Werkhoven genoemd wordt als opvolger van de heer Boomstra.

Dames cricketters op de Bovenwinden

Curacao wint de eerste ontmoeting van Sint Maarten

Philipsburg, St. Maarten. — Het dames elftal van de "Caribbean Cricket Club" van Curaçao, dat, zoals wij indertijd berichtten, momenteel een tour over de Bovenwindse Eilanden maakt, heeft enige dagen geleden op Sint Maarten haar eerste wedstrijd gespeeld, met als tegenstander het dames cricket elftal van Sint Maarten. In de eerste inning was Curaçao het eerst aan de slag en maakten de elf meisjes totaal 65 "runs", terwijl de St. Maarten-meisjes maar 39 "runs" bijeen konden slaan.

In de tweede inning was Curaçao practisch de gehele middag "aan bat" en het gelukte de meisjes uit Sint Maarten maar niet hen uit te "bowlen" of vangen. Om een uur of vier vond de aanvoerdster van het "Curaçaos" elftal, Mevrouw Louise Brooks, het welletjes en besloot, vrijwillig, de verdere slagbeurten van haar meisjes te vergeten om Sint Maarten een kans te geven aan de slag te gaan. Op dat moment had Curaçao reeds 49 runs bijeen geslagen zodat zij de leiding hadden met niet minder dan 75 runs, practisch onmogelijk voor de tegenstanders om in te halen. In deze tweede speelhelft van de wedstrijd dan, gelukte het de meisjes van Sint Maarten om maar 32 "runs" te scoren ten koste van 6 speelsters die uitgeschakeld werden. Toen tenslotte de vastgestelde speeltijd verstreken was, waren het de Sint Maartengirls niet gelukt meer runs te maken, zodat het totaal in deze tweede inning op 32 runs bleef.

Hierdoor hebben de meisjes van de tourende "Caribbean Cricket Club" uit Curaçao haar eerste officiele wedstrijd tegen haar Bovenwindse landgenoten op Sint Maarten verdiend gewonnen.

De vele cricketliehebbers op Sint Maarten kunnen terug zien op een interessant en goed gespeelde cricket wedstrijd tussen twee elftallen van het zwakke geslacht.

Onze gelukwensen aan de meisjes van de Caribbean Cricket Club met hun mooi succes.

IS ER IETS VAN U BIJ?

Willemstad. — Gedurende het tijdvak van 18 t/m 26 december jl. werden de volgende voorwerpen gevonden en bij de politie gedeponeerd:

2 Sleuteltjes aan touwtje; Rode plastic portemonnaie inhoud 2 sleutels; Nikkelen sleutel; Cartonnen doosje inh. Nieuwjaarskaarten - enveloppen - postzegels en 1 paar oorhangers; Lipssleutel genummerd 35; Armband met hanger; Paar gouden oorhangers; Papieren zak inhoud groene gordijnstof; 6/12 Lot Landsloterij met eindcijfer 7 trekking 22-12-55; Goudkl. armband waaraan geblemde belletjes; IJzeren sleutel aan ring; Blauw dameshoed en pakje krulspelden; 2 Kinderdirectoires en 1 paar kindersokjes; Meisjeshoed wit met rose versierd met bloementjes; Grijze plastic zak; Heel lot Landsloterij trekking 22-12-55 (terug te bekomen bij *v. DUYVENOORDE* van Kinsbergenlaan No. 7 — Groot Kwartier — Tel. 9—3189.

Nadere inlichtingen betreffende bovengenoemde voorwerpen zijn te bekomen op kamer 5A op het hoofdbureau van politie.

Auto contra telefoonpaal

Willemstad. — Een personenauto, bestuurd door R.C., reed op de Schottegatweg West ter hoogte van Heintje Kool een telefoonpaal ondersteboven, sleepte de telefoonpaal over een lengte van 25 meter mee, waarna hij tot stilstand kwam. C. beweerde in slaap te zijn gevallen.

Van het Filmdoek

Hedenavond vertoont WEST-END de franse film **„Onder Narcose"** (Un grand Patron) met Hollandse tekst. Deze film is in Frankrijk gekozen als de beste film van het jaar. De inhoud van de film is als volgt:

Louis Delage is een beroemd chirurg. Zelfs zijn meest jaloerse collega's moeten toegeven, dat hij een groot man is. Zijn hele leven is ondergeschikt aan zijn carrière en ook zijn vrouw wordt door hem verwaarloosd. Florence Delage heeft zich in deze situatie geschikt en zij kwijt zich voorbeeldig van haar sociale plichten, maar achter haar goede humeur en glimlachjes is zij eigenlijk een verbitterde vrouw.

Prof. Delage is een voorstander van een nieuwe nier-chirurgie, in tegenstelling met zijn aangetrouwde neef dr Tannard, die zeer gekant is tegen een dergelijke chirurgische ingreep. Als dan ook een oude vrouw na deze ingreep van Delage sterft, grijpt Tannard de gelegenheid aan om Delage dwars te zitten, vooral omdat de oude vrouw een verweesd neefje, Albert, heeft achtergelaten, dat door Florence in huis is genomen. Om de praatjes, die hieruit kunnen voortvloeien tegen te gaan, wil Delage de jongen naar een kostschool sturen. Maar Albert voelt zich nu helemaal van iedereen verlaten en wil zich verdrinken. Hij wordt gered maar is ernstig ziek....

Dit feit opent eindelijk de ogen van prof. Delage, die zichzelf nu gaat zien als een groot egoïst, die alles aan zichzelf geofferd heeft. Hij is zielsgelukkig als de jongen weer beter is en belooft zijn vrouw eindelijk eens met haar op reis te gaan om hun, destijds, plotseling afgebroken huwelijksreis over te doen.

Maar juist dan komt er een zetel vrij in het Medisch Genootschap en plotseling zit prof. Delage weer midden in de wedren naar roem en is, nu zich een dergelijke kans voor hem opendoet, zijn goede voornemens weer vergeten....

Hij gaat door met zijn werk alsof er niets gebeurd is en zijn vrouw organiseert alweer een nieuwe cocktailparty....

THE QUIET ONE

Willemstad. — Dinsdag 3 januari a.s. zal om 8.30 namiddags in het Cultuurcentrum vertoond worden de film „The Quiet One".

Van deze film, welke een probleem van jeugdzorg behandelt en in Nederland grote opgang maakt, heeft de Federatie Antilliaanse Jeugdzorg het vertoningsrecht verkregen. Zij zal worden toegelicht door Dr. H. M. Waszink.

Voorzover de plaatsruimte strekt, zijn belangstellenden van harte welkom.

Kranslegging op Hato

Willemstad. — Ter herdenking van het overlijden van dr Albert Plesman, die twee jaar geleden op Oudejaarsdag overleed, vond zaterdagmiddag om 12 uur een intieme plechtigheid plaats in de hall van het Stationsgebouw op dr Albert Plesmanluchthaven waar de directeur van het Westindisch Bedrijf, de heer V. H. L. Dubourcq, een krans legde bij het borstbeeld van de overleden luchtvaartpionier. Ook de heer B. Lugten, voorzitter van de KLM-Ontspanningsvereniging „De West", legde namens zijn vereniging een krans. Deze plechtigheid werd bijgewoond door enkele hoofden van dienst.

Oud en Nieuw in de Surinaamse J.P.F.-club

Willemstad. — De traditionele viering van oud op nieuw in de J.P.F.-club is dit jaar weer een succes geweest. Reeds in de vooravond van zaterdag was de club goed bezet Tegen 01.00 uur zondagmorgen was de club overvol met leden. Om 01.00 op Nieuwjaarsdag nam de voorzitter Th. Simoons het woord om een gelukkig 1956 te wensen. Hij spoorde allen aan om hun werkzaamheden met de uiterste zorg te verrichten en altijd hun plichten na te komen.

Ook alle niet aanwezige familieleden wenste hij „Godspeed" toe. Dit werd met een langdurig applaus begroet. De muziek werd verzorgd door het goed spelende conjunto „Lluvia Musical".

Zondagmiddag vond de Kottomissiefuif plaats, waarbij een 50-tal dames in de kleurrijke klederdracht aanwezig waren. Ook nu was de belangstelling zeer groot en velen waren direkt op de dansvloer. De muziek bestond uit specifiek Surinaamse wijsjes. Een zeer sympathieke geste was, dat de Suffisanters de steelband van het dorp aan de Surinamers van J.P.F. voor enige uren gratis afstonden, hetgeen zeer werd gewaardeerd.

Het voltallige bestuur was op beide avonden aanwezig.

Ook de „Amigoe" wenst de J.P.F.-ers het allerbeste toe gedurende 1956.

Journaal van de Mobiele Brigade

Willemstad. — De Straatdienst verleende 14 maal assistentie; er werden 5 kleine brandjes gemeld, 5 dronken lieden ingesloten en er waren geen processen-verbaal.

Vechtpartij in campo

Willemstad. — In de nacht van vrijdag op zaterdag verleende de Mobiele Brigade assistentie op Campo Alegre, alwaar J.T. vechtende was met enige venezolanen. Aan T. werd eerste hulp verleend, daar hij aan de hand verwond was. Terwijl aan hem eerste hulp werd verleend, braken er meerdere vechtpartijen uit. De orde en rust werden hersteld.

Dreigde huis in brand te steken

Willemstad. — Zaterdag werd assistentie verleend op Fleur de Marie, alwaar een zekere M.R. de vrouw N.H. dreigde het huis in brand te steken. Bij aankomst van de Mobiele Brigade was zekere M.R. reeds verdwenen.

Kwam dronken thuis

Willemstad. — Op Berg Altena kwam de heer des huizes, die te diep in het glaasje had gekeken, thuis, sloeg zijn vrouw, trok de lamp van het plafond en sloeg de klok stuk. Om te voorkomen, dat hij meer brokken zou maken, werd hij ter ontnuchtering ingesloten.

Slipte met auto

Willemstad. — Zaterdag slipte P.B. met zijn auto van de weg af en vernielde het hek van de CPIM over een afstand van 10 meter. De schade bedraagt ongeveer ƒ 600,—.

AGENDA

WEST END. ROXY en CINELANDIA; zie de advertenties elders in dit blad

CARIBE
„Dedee, de Havenmeid"; 20.00 uur.
REX
„El caso de la mujer asesinadita" 20.00 uur
ROYAL
„Great adventure of captain Kate" 20.00 uur.

Oud en Nieuw in Asiento en op Suffisantdorp

Willemstad. — Het jaar 1955 werd in vele clubs en verenigingen op Curaçao feestelijk uitgeluid. Overal kon men de conjunto's horen. De verhuurders van amplifiers hebben goede zaken gedaan. In de buitendistricten, die uw verslaggever in de vroege uren van deze eerste dag van het nieuwe jaar bezocht, was de tamboer-muziek ("Kantieka di Tamboe") niet van de lucht. En men genoot van deze tamelijk eentonige muziek.

In Emmastad, waar het hart van de Curaçaose oliegemeenschap klopt, vierden de employé's van de C.P.I.M. en C.S.M. met hun dames het traditioneel oudejaarsfeest in de Societeit Asiento.

Asiento minder druk dan anders

Het feest, dat tot diep in de ochtend duurde, was niet zo druk bezocht als in de voorgaande jaren. Het is opvallend dat er onder de employé's van de oliegemeenschap op Curaçao de laatste jaren een heel andere mentaliteit voelbaar is. Was de bekende Club Asiento op de Isla vroeger een pleisterplaats voor de overgrote meerderheid van de C.P.I.M.-mensen op feest- en andere avonden, tegenwoordig schijnt dit veranderd te zijn en naar men ons wist te vertellen is het bezoek aan de Club ook aanmerkelijk gedaald.

Maar in ieder geval, ook de C.P.I.M.-ers hebben het nieuwe jaar ingeluid, hetzij in huiselijke kringen.

In de werknemersdorp van dezelfde maatschappij, Suffisantdorp, was ook volop feest. Het oude jaar werd in de Algemene Recreatiezaal (club van de Curaçaose werknemers) waar Voorzitter Frans de scepter zwaait, uitgeluid met gramafoon muziek en uw verslaggever die om ongeveer één uur daar aankwam zag maar zeer weinig mensen. Een heel ander beeld vertoonde de Engelse club en de Surinaamse club waar respectievelijk onder de tonen van dansmuziek van "Ritmico Television" en "Lyrico Antillana" door een zeer groot aantal paren werd gedanst. Hier waren het de Voorzitter van de Engelse Dorpscommissie, de heer D. Mason en de Voorzitter van de Surinaamse Dorpscommissie, de heer Casper, die wij druk in het weer zagen om het hun feestvierende landgenoten zo aangenaam mogelijk te maken. Ook in deze beide clubs duurden de feesten tot in de heel vroege ochtenduren.

Spoedig ledenvergadering van de CUROM

Willemstad. — In zijn traditionele oudejaarsavond toespraak over de Juliana-zender, was de Voorzitter van de CUROM deze keer verre van optimistisch over de toekomst van Curaçaos oudste radio omroep. Maar een zeer optimistisch geluid was de belofte dat er binnenkort een algemene ledenvergadering van de Curaçaose Radio Omroep Vereniging gehouden zou worden, de eerste naar wij menen te herinneren in vele jaren.

Verder zijn er verschillende programma-veranderingen, in het kader van enkele reorganisaties, bekendgemaakt. Zo zullen de z.g. aanvraagprogramma's danig worden beknot. Het ochtendkoffieuurtje met aanvragen zal komen te vervallen, terwijl de „zaterdagavond Juke-box" verschoven is naar twee andere dagen van de week Het bekende Bovenwindse programma „The Voice of the Windward Islands" zal vanaf a.s. Vrijdagavond 6 Januari, en in het vervolg iedere vrijdagavond van 19.05 uur tot 19.30 uur te beluisteren zijn.

LIJST van onbestelbaar bevonden en onafgehaalde stukken

BRIEVEN

A V.M. Arrendell, Albert Arrindell, M. Chandina Adams, Norita Aitatus, Veronica Allen(2).
B Glenda Buurgen, J. Bak (2), R. Burnham, J. Belamy, C. Bill, Gerardo Botman, Francis H. Brown (2).
C Daisy Connor, W. Cornett, M. Cramerus-Verhaegen, Fam. De Caster, Pedrito Campagnard, Corolianus Coronet, Stichting Charitas.
D Errol Dembroke, P. Dickson, Adina Davis, Constance E. Dick, Wilbur Davis, Doreen Daniel.
E Isaac Elien, Beryl Elien, Agatha Evelyn, Roselfina Everts, Ligia Ellis.
F Hugo Forster, Edgardo Florans.
G Recaldo Gordon, Maria Giskus, William Goring, Henry Gordon.
H Louis Heldring, Ruby Holder, I. Henriquez, A. J. W. Hekker, C. den Hartog, Dora Henson, Mr. Mrs Dudley L. Haynes, Eudora Hodge, Lincoln Hyder.
J Julio C. Jesurun, Granwill A. James, Mr. & Mrs. Arthur de Jager.
K Riek Koos, Flaire Kingsale.
L Emma de Lacruz, Emelda Lawrence, Mr. Mrs. Hans van Lookeren, Stebana Lodriges, G. Luke, Walter Lake.
M Quendoline Mo[illegible], J. N. van Mook, Johanita Martes, Cyra Martina, Carlos Martis, Adolfo Martina, S. de Marchena, C. Martina, Lydia Mrogan, Florence Merriman, Mr. & Mrs. Ben Meys, R. J. M. Merchant, J. F. Mercelina, Carlos Martinez.
N Maria Nieuw, Julio Nicolaas, Evelyn Nicholas, Clyde Nichols, Ana Narain.
P V. Paling-Kralova, Ellen Perternaller, James Phipps, R. O. Phillips.
R Raymond Robinson, Hermans Rodriguez, Aminta Ricardo, C. Reid, Mary Richardson, Claudia Roosberg.
S Carmen Smithen, van Schaik's Bookstore, I. Gilbert, T. Sebelon, Fam. B. Sitenga, Ramon Sanchez, Esther Stephens, B. Stricks, B. Schuit(2).
T H. A. Toulan, Joseph Thomas, Joseph G. Thomas, M. v.d. Tuuk, Kenneth Till, Daphne Todd.
V. C. M. Velder, Ernesto Valorian, Angelica Villanueva de Nelon, H. Vryerhoek.
W Ruth C. Webster, John Th. Wilson, P. H. Williams, John Theodoor Wilson, Prepect de Walli, James Wells, Maria Webster, J. de Windt, Elizabeth Woods, Norma de Windt, Edmund Wharton, Salco Walff, Caroline Whitfield.

ANDERE STUKKEN
A H. Arindell.
B E. Boereveen, L. Th. Bogers, Batholomew Berkley, R. Berkhout, Rupert Burnham, G. Thomas de Barbarin, J.A.O. Bikker, Violet Bremer, Barbara Barnes, Susana Barbolina.
C Veronica Campbell, Sira Costarada, Virginia Canister.
D Arthur Dublin, P. MacDonald, H. Donker, Esteban Dorthea, Lelia Dorsiel (5), Edgar W. Dania, L. J. van Doren.
E Paul Ernest, J. M. M. Ewald, West Indian Enterprises.
F Gloria Flemming, Lyddon MacFarlane.
G Ashton M. Greer, L. E. Gravenhorst.
H Dudley Haynes & family(2), P. C. Huyskes, A. E. v.d. Ham, Mevr. C. Huyskes (3), Hr. de Haan, J. A. Hamid, Annie Howell.
J E.M. Jones.
K Gustavo Koeyers, O. Klein.
L V. Lewis, A. Manuel Lacle, A. M. Lowe, Alex Lamberts, J. Th. v. Lechum.
M H. Mey, C. Monte, B. Mitchell, W. Merx.
N W. J. Nijhof, F. R. Nicia, T. Nelstein (3).
O Gladys Osborne, K. v. Ooyen.
P J.C.M. Povel, Modestine Paul, Maria Patrick, Victor Perkins.
R J.F.E. Rasces, Dr F.J. Rutten, Oscar Riviere, Reguilda Rodriguez.
S Belita Smith, J. Schouwer, F. A. Sorel, M. H. Schlag.
V J. de Vries (2), A. C. Jager v.d. Velde(2).
W Asinta Werner.
Z H. Zengerink.

POSTPAKKETTEN.
B A. Burnham, Beryl Books.
D Cecilia E. Dusand.

AANGETEKENDE STUKKEN
A S. Apolina, Alfred Jr. W.J. v. Aarem, E. Anzola.
B Jan de Boer, R. Bernabela, C. Bakmeyer, W. Bakhuis, J. A. Th. de Boer, P. Borreman.
C Maude Cooper, Jose Correia, G. Fong de Castro.
D E. Daal, J. Dop.
F T. Frans, R. Hong A Fat, B. W. Felida, H. Francis.
G Santos Gomez, J. C. de Groot.
I Immink.
J Iata James, Julio Johnson.
K Mario Kirindongo, R. Koeyers.
L Hoofd Luchtvaartdienst, C. de Lunando.
M J. Manson, C.A. Maes, M. E. Martis, M. L. Martina, W. Maat.
P C. Pestana, L. B. Philbert, C. Petronilia, V. Pietersz, Manuel Perenrelo Clement Perineau.
R F. A. Rosina.
S Mariniers Schermvereniging, J. S. Saarmaat, M. Straughn, Silla Simmons.
T M. L. Fisser Thijssen, Leon Thomas, Bernardo Thomas.
V Welldrilling de Vries.
Z L. H. Zichem.

Mijn vrienden de DJOEKA'S

CASSAVE-broden, sierkunde en houtslepen door het oerwoud

Cassave-broden liggen te drogen in de zon

Wat foenchi betekent voor de Curacaoenaar, is rijst voor de Surinamer en is de cassave voor de Djoeka. Op hun grondjes, soms uren ver van het dorp, verbouwen de vrouwen hun cassave. Het zijn grote bieten. Terug in het dorp worden deze knollen op een stuk blik of zink met gaatjes erin geraspt tot pulp. Maar zo is de cassave nog niet voor consumptie geschikt, want het cassavevocht is vergiftig. De pulp wordt in een van biezen gevlochten koker gedaan, die aan beide uiteinden een sterke lus heeft: de matapi. Koker met inhoud wordt nu opgehangen aan één lus; door de andere wordt een stok gestoken, die wordt vastgezet. Een vrouw gaat nu zitten op het andere einde van de stok en rekt de matapi zodoende, dat alle sap eruit lekt. Dit bruine vocht loopt in een bakje en wordt later gekookt. Dan is het niet meer schadelijk en dient het als een maggi om het eten smakelijker te maken. De uitgeperste cassave moet nu drogen tot meel, en je kunt er brood van bakken.

Een vrouw steekt een vuurtje aan onder een grote ijzeren plaat van wel [illegible] cm doorsnee, casuela genaamd. Met vaardige hand strooit ze het meel over de plaat. Is het eenmaal gelijkmatig verdeeld, dan tekent ze er met de vingers figuren in. Dit gaat erg vlot zodat er nogal wat meel gemorst wordt. Als trouwe zoon van het noorden moest me dan ook de opmerking van het hart: „Ho, ho! daar valt heel wat naast." Maar dat had ik mis. Haar antwoord luidde: "Dat moet, anders doet het eten je geen goed". Met eten mag je namelijk nooit karig zijn, volgens hun bijgeloof.

De broden bakken heerlijk bruin, en worden dan op het dak van de hut of de struiken te drogen gelegd. De Djoeka eet geen vers brood. De cassave broden voldoen uitmuntend. En terwijl onze broden na drie dagen beschimmelen en muf gaan smaken, hebben deze mensen brood dat wekenlang goed blijft.

★

Leven deze natuurmensen gezonder dan wij? Wie zal het uitmaken. De sterksten blijven over. Noch omtrent babysterfte noch omtrent de frequentie van ziekten bestaan er juiste cijfers. Noodgedwongen zijn de Djoeka's uitmuntende kenners van de natuur. Er zijn er zelfs enkelen die gebroken armen en benen kunnen zetten, en in de regel goed. Een dorp bezit een geheim profilactisch middel tegen lepra dat uitsluitend aan dorpsgenoten en dan nog van eigen stam gegeven wordt. Aan de feiten te zien is het een afdoend middel. Maar dit zowel als de honderden andere middeltjes dienen eerst aan een vakkundig onderzoek onderworpen te worden. Want zeker is dat menig geneesmiddeltje meer door suggestie en bijgeloof dan door natuurkracht genezing brengt. Niettemin doen er zo'n frappante verhalen van genezing de ronde, dat zelfs stadsmensen, die de wanhoop nabij zijn, het bosland in trekken om er genezing te zoeken. Ik heb er ze ontmoet.

Voor verschillende kwalen bezitten ze echter niets afdoende: frambosia, lepra, lues, en tuberculose ontmoet je overal in de ergste fasen. De psychosen zijn er zeker niet minder dan bij ons. Een geestesleven dat op de angst gebaseerd is, vormt geen gunstige achtergrond. Naast het heiligste vertrouwen in middelen, die volgens ons waardeloos zijn, zie je twijfel. Ook Djoeka's trekken naar de stad om genezing. We hebben in het Koeli Depot in de stad de mensen ondervraagd, en wel de helft gaf als reden van hun stadsbezoek op: voor ziekte. De niet al te ver gelegen dorpen ontvangen doktersbezoek. Het succes is matig. In een dokter die geld verdient stellen ze niet veel vertrouwen. Dikwijls schrijven ze hem de wet voor. Wat kan een dokter doen als zijn patiënten hem maar half vertrouwen? Hier stuiten we weer op die hoge muur tussen Djoeka en stadmens. Het gouvernement geeft alle paters die regelmatig het bosland in trekken gratis geneesmiddelen mee. Dat is mooi, maar het blijft een lapmiddel. Wel is tekenend, dat een pater twee dagen na een dokter een dorp bezocht. Bij de dokter hadden zich zeven patiënten gemeld, bij de pater melden er zich een en veertig! Eerst dient die muur van wantrouwen worden geslecht, dan pas kunnen we iets degelijks voor de Djoeka doen.

Het doet je goed een volk te ontmoeten, dat zijn vrije tijd besteedt aan sierkunst. Vooral als er feest op handen is, wil iedereen alles versierd zien. Grote houten schalen, pagaaien, kammen, punten van koralen. Met een eenvoudig mesje en een oneindig geduld snijdt men slangenmotieven, ingewikkelde kronkelingen, waarbij hoogstaande smaak voor sierkunst aan de dag treedt. De meeste huizen hebben hun deurposten rijkelijk versierd. Stoelen zijn onbekend. Men zit op bankjes, kleine gebogen plankjes met een vierkanten stut en van alle kanten met figuren versierd. Kammen zijn langwerpig, zo ongeveer 7 x 15 cm. de pennen zijn zeer lang, het handvat rijkelijk besneden met kronkelfiguren. Om eten te bewaren, water op te scheppen en nog voor honderd andere doeleinden wordt een halve kalbas gebruikt, waaronder zeer grote van 20 tot 25 cm. In de binnenkant van deze kalbassen snijdt men schilachtige figuren, nooit slangenmotieven. De variaties zijn oneindig; iedereen snijdt en siert zoals hij het mooi vindt.

Ze hadden mij verteld, dat de tatoueringen — camambá — die je erg veel ziet, louter sieraad waren. Straalvormige inkerningen in het gezicht, op de rug, op de buik en op de dijen. Totdat twee Djoeka's mij, wijzend op een vrouw met zware tatouering op de buik, geheel ongevraagd zeiden, dat het toch zo goed hielp. Wie als kind veel last heeft van buikpijn, moet zich op de buik laten tatoueren en het mesje telkens in een goed geprepareerd medicijn dopen, dan is hij er levenslang van bevrijd. Dat is misschien de reden dat men de dijen van vrouwen ook aldus bewerkt. Het zou als sieraad weinig zin hebben, daar de vrouwen de dijen bijna altijd bedekt houden met de lendedoek, die tot aan de knieën reikt.

★

Op een morgen dwaalde ik op mijn eentje door het bos in de nabijheid van Haarlem. Een betoverende gewaarwording op zich. Na een minuut of tien kwam ik tot mijn verbazing uit op een vrij breed pad met dwarsliggers. De dwarsliggers waren met verse klei bestreken. De grond was moerassig en modderig. Nu herinnerde ik mij, wat men mij verteld had omtrent boomsleepwegen tot diep in het bos. Omdat die klei op de balken vers was bleef ik wachten; en ik had geluk. De heilige oerwoudstilte werd verbroken door een wild geluid van dooreenschreeuwende mensen, die snel dichterbij kwamen. Plots verstomde het. Ze hadden mij gezien voordat ik hun gezien had. Klaarblijkelijk werd overleg gepleegd, wie die vreemdeling kon zijn. Na een paar minuten waren allen ervan overtuigd dat ik die priester uit Koorsó was, en het lawaai werd hervat. Daar kwamen ze de bocht om. Een joch voorop die de balken met verse klei insmeerde. Dan vijf vrouwen en zes mannen, die met een lange liaan een reuzenboom voortsleepten. De mannen hielden met een hand de liaan vast en met de andere een dwarsstok die hen verplichtte ingespannen te blijven trekken, anders tuimelt hun compagnon voorover. Nooit zag ik mensen in een tropenklimaat zo hard werken. Sommigen zakten tot aan hun knieën in de modder. Achter de boom liep de stuurman, die met een stok het wegglijden van de boom verhinderde en de hele troep met zijn hoge kreten aanmoedigde. Hun lichamen gutsten van het zweet.

Toen ze op een drafje terugkwamen van de rivier, hijgend als trekpaarden, vroeg ik hen of ze niet even wilden rusten. Maar daarvoor voelden ze niets. Dit was de tweede boom en er wachtten er nog tien. Djoeka's rusten niet voordat een werk helemaal af is. 's Middags maakte ik in het dorp foto's van het cassavebrood bakken. Een vrouw was druk bezig. Toen ze even rechtop ging staan, keek ik haar eens goed in het gezicht en vroeg: "Maar mens, ben jij niet moe? Jij was toch een van die boomsleepsters van vanmorgen?". "Oh, dat was vanmorgen, en nu is het middag".

★

Dit jaar nog trok Aborikoni, de granman der Saramaccaners naar de stad om met andere granmannen te confereren. De Djoeka's weten zelf niet waarheen. Aborikoni streeft naar meer onderricht voor zijn onderdanen. De andere hoofdmannen zien in dit voordeel ook een nadeel: dat wordt aanpappen met de blanken en met de stadsmensen, prijsgeven van eigen cultuur en zelfstandigheid.

Als je het mij vraagt, Djoeka, zeg ik je: Zoek het ene en geef het andere niet af. Absolute separatie is niet vol te houden en heeft ook geen zin. Profiteer van de cultuur der blanken, van betere geneeswijzen, van onderricht, maar streef daarnaast welbewust naar een geestelijke zelfstandigheid. Je zin voor sierkunst, je kennis van bos en rivier, je liefde voor radicale maatregelen, je kracht van lichaam en geest moet je nooit prijs geven. Ik geloof dat je je eigen rijkdom niet bewust bent. Je bonte kleren en de charme waarmee je die weet te dragen, je fiere haartooi, je vaardigheid je in alles te behelpen, je wakkerheid en schranderheid, man, je hebt kwaliteiten genoeg om een groot en sterk volk te blijven. Stuur enkele van je pienterste jongens — en je hebt er bij honderden — naar de stad om daar te leren voor onderwijzer, voor dokter om daarna terug te keren naar de bossen om je volk gezonder te maken naar lichaam en geest. Wees slim, en neem zoveel goeds over van de stad als je maar kunt, maar blijf Djoeka. Blijf fier op je afkomst, verloochen het vele schoons van je stam niet. Schaam je toch nooit omdat je een Djoeka bent.

En dan, neem het christendom aan. Het zal je bevrijden van de ketenen van permanente angst, bedreiging en onrust. Zoals je eens gevochten hebt voor je vrijheid, zo moet je nu vechten voor het behoud van je cultuur. Zo zal het Djoekavolk sterker worden, gelukkiger, welvarender, wat ik je van harte toewens. Indachtig de goedheid en vriendelijkheid in al je dorpen ondervonden verblijf ik voor altijd je vriend:

Pater Brenneker

EINDE

Ollie Bommel en de Knollengaard

2417 — Heer Ollie en Tom Poes renden buiten adem de knollengaard binnen en stormden op de kleine tuinman af. Deze monsterde het uitgeputte groepje met een snelle blik.

„Aha! daar is dan de heer Bommel persoonlijk!" sprak hij. „Nu kunnen we misschien iets doen. Want als U Uw afkomst veranderen wil moet U er zelf bij zijn. Dat spreekt, nietwaar?"

„Ja, ja," zei Tom Poes. „Ik heb dat al uitgelegd. Zeg nu maar vlug wat er gebeuren moet, want de kans is groot, dat we achtervolgd worden".

„Het is heel eenvoudig", legde het ventje uit. „U moet in deze boom klimmen en de hoogste appel plukken!"

„Appel plukken!" vroeg heer Ollie ontsteld. Hij staarde naar de hoge stam en herhaalde: „In deze boom klimmen? Naar de hoogste appel? Wat een bezigheid voor een heer! Mij wordt ook niets bespaard. Waarom moet ik dat doen?"

„Dat is de appel der zelfkennis!" legde de gaardenier uit. „En die hangt nu eenmaal hoog."

„O," zei heer Bommel. Hij knikte Tom Poes verdrietig toe en begon hijgend en steunend te klimmen.

Intussen waren de achtervolgers nu vlak bij. Wammes Waggel had de politie beambten vlijtig naar het midden van het meer geroeid, doch daar gaf de commissaris een rauwe kreet.

„De boot zinkt!" riep hij uit. „Hij is lek!

„Och, wat mal!" zei Wammes verbaasd. „Nu had ik hem toch zo goed gerepareerd.

Met kauwgom en ijzersterke veters en zo. En toch loopt hij weer vol. Hihihi!

Wat gek hé? Dat doet hij nu altijd. Ik ben nog nooit aan de overkant gekomen."

„Zwemmen!" beval de politiechef nu kort. Doch brigadier Snuf wendde zich nog even om en zei bars: „Dat kost je je veermanvergunning, vriend!"

„Dat kan niet," zei Wammes, „want die heb ik niet!"

Geuniformeerd personeel bij Haagse politie

's Gravenhage. — Na Amsterdam en Rotterdam zal nu ook de Haagse politie bij wijze van proef overgaan tot de aanstelling van geuniformeerd personeel. Men is van mening, dat vrouwelijke agenten verschillende aan de politie opgedragen taken eveneens kunnen vervullen.

Minder strijdkrachten in Rusland?

Londen. — Radio-Moskou heeft meegedeeld, dat Rusland zijn besluit van augustus j.l. om de omvang van zijn strijdkrachten met 640.000 man te verminderen, heeft uitgevoerd. De Sovjet-Unie had indertijd aangekondigd, dat "met het oog op een zekere vermindering van de internationale spanning" het genoemde aantal militairen zou worden gedemobiliseerd om te werk te worden gesteld in de industrie en de landbouw.

Aangezien Moskou nooit gegevens over de totale sterkte van de Sovjet-strijdkrachten heeft bekendgemaakt, is het niet mogelijk de betekenis van de maatregel te schatten.

LEES DE AMIGOE

Oude muzieken vastgelegd

Verrassend begin der Monumenta Italicae Musicae

Ditmaal een overzicht over een aantal belangrijke publicaties van oude muzieken, en daarvan als eerste een nieuwe uitgave in de voorbeeldige Archiv-produktie van D.G.G., n.l. een grote LP, waarvoor Pro Musica Antiqua uit Brussel onder leiding van Safford Cape enige schatten uit de bloeitijd van de Renaissance onthuld heeft. Het zijn twaalf van Giovanni Gastoldi's Balleti en zeven van Clément Jannequins beroefde Chansons, waarmee dus op zeer zinvolle wijze de Italiaanse en de Franse madrigale liedkunst uit de late en de vroege zestiende eeuw met elkaar zijn verenigd.

Gastoldi is minder bekend dan Jannequin. Dit blijkt alweer ten onrecht te zijn. De Mantuese muziekmeester is een zeer onderhoudend muzikant. Zijn Balletti zijn geschreven „per cantare, sonare e ballare". Het zijn eigenlijk dansliederen en sommigen zijn uitsluitend voor een klein instrumentarium — discantfiedels, tenorfiedels, luit en blokfluiten, die door de veelzijdige zangers van Safford Cape ook bespeeld worden — andere zijn a cappella, terwijl er soms een combinatie voorkomt. Ze zijn zeer beweeglijk en luimig naar de Italiaanse trant. Jannequin, ouder dan hij is, is ook ingetogener, strakker van lijn en soberder van middelen, hetgeen vooral blijkt uit de nog meer gebonden stemvoering. In de hier gezongen reeks komen wereldberoemde stukken voor als het grote chanson „La guerre", geschreven op de slag bij Marignan, die Jannequin als dienaar van Ronsardpère heeft meegemaakt. Het is een zeldzaam kostelijke plaat. (11042 APM).

DISCOPHILIE

Georg Böhm

Nog een andere Archiv-plaat van D.G.G., waarop recht wordt gedaan aan een al te vergeten meester is 14043 A.P.M., waarvoor Hans Heintze op het oude orgel van St. Johannis te Lüneburg een reeks stukken heeft gespeeld van Georg Böhm, een wat oudere tijdgenoot van Bach, die onmiskenbaar invloed heeft gehad op Bach en wiens muziek voor ons feitelijk niets van haar geldigheid heeft verloren. Böhm is een groot meester over de vorm en zijn muziek heeft die diep gevoelde ernstige toon, die het voornaamste kenmerk mag heten van zovele Noord-Duitse orgelmeesters van de barok. Op het orgel van de Bossenaar Hendrick Niehoff, dat Böhm zelf bespeeld en verbouwd heeft, speelt Hans Heintze een aantal preludes en fuga's, een Capriccio, en koraalbewerkingen, n.l. een Partita en twee koraalvoorspelen. Voor onze kennis van de orgellitteratuur is de plaat onontbeerlijk.

Sweelinck

In aansluiting hierop mag genoemd worden de Philips-Favourite S 06032 R, waarvoor Feike Asma op het orgel van de Oude Kerk te Amsterdam de variaties op „Mein junges Leben hat ein End" van meester Sweelinck speelt, alsmede de prelude en Fugae in g kl. t. van de Lüneburger orgelmeester Dietrich Buxtehude, het laatste stuk een werk in een boeiende romantiserende etrant. De variaties van Sweelinck in de strakke, fijn bewerkte, maar sobere stijl, die het kenmerk is van Sweelinck. Ook dat is voor orgelliefhebbers een waardevolle aanwinst.

Op een weinig spectaculaire manier heeft Philips intussen een nieuwe serie publicaties geïnnoveerd. Het zijn de „Monumente Italicae Musicae", die een kapitale serie moet worden van Italiaanse muziek op allerlei gebied. Iedere plaat krijgt op de hoes een fotografische reproductie van een Italiaans schilderij uit de periode, waarop de muziek betrekking heeft. Voor deze eerste aflevering is dat een gezicht op een stad van Canaletto en onder die „cover" gaat een verrassing schuil: de „Sei Trii" voor pianoforte met begeleiding van viool en cello van Mozarts tijdgenoot Muzio Clementi, die evenals Händel zijn eigenlijke carrière in Londen maakte en vooral de meester van de sonate is geweest, in de ruime zin van die tijden genomen, voor allerlei instrumenten en combinaties tot de symphonie toe. Deze Trio's zijn feitelijk nog klaviersonates, waaraan enkele aanvullende stemmen zijn toegevoegd. Belangrijker is, dat men menigmaal moeite heeft kwalitatief onderscheid te maken tussen de Mozart van zo menig kamermuziekwerk en deze Clementi. Dit zijn verrukkelijk elegante en gevoelige muziekjes die op deze plaat staan (A 00245 L) en ze worden door het Trio di Bolzano even verrukkelijk gespeeld. Het is een ontdekking.

Daarop aansluitend geeft Philips in de Mozart Jubileum Editie Divertimenti van Mozart uit de Salzburger jaren voor twee hobo's, twee hoorns en twee fagotten, n.l. de K.V.-nummers 252, 253, 270 en 289, gespeeld door de Bläser Kammermusik-Vereinigung der Wiener Symphoniker onder Bernhard Paumgartner. Dit is de sfeer van het gezelschapsleven aan een aartsbisschoppelijk en vorstelijk hof, tafelmuziek, die klonk op de achtergrond in al haar eenvoud en bescheidenheid. Zij had geen hogere pretentie dan prachtig vakmanswerk te zijn, zogoed als de kleinodiën van edelsmeedkunst, die achteloos gedragen werden. De tegenwoordige beschouwer of luisteraar staat er sprakeloos van bewondering bij.

Haydns „Schöpfung"

Tot slot nog een opname van Haydns „Schöpfung", twee 30-c. M. LP's op MMS 2015, in een uitvoering van enkele jaren her: Clemens Krauss, die de Wiener Philharmoniker en het koor der Weense Staatsopera dirigeert en de prachtige diepe bas en meesterlijke artist, die Georg Hann was, zijn beiden reeds overleden. Daarnaast staan Julius Patzak en Trude Eipperle, een aangename heldere sopraan. De bas- en sopraanpartijen worden overigens voor een ander deel vervuld door Alois Pernersdorfer en Friedl Riegler. De uitvoering is kenmerkend voor het type dirigent, dat Krauss was. De solisten verschaffen vele prachtige momenten en Krauss, die zich zelf als een boodschappend interpretator beschouwde, zorgt voor aandachtige uitlijning van al te talrijke evocatieve passages. Voor exacte, precieze klank en strakke spanningen was hij minder gevoelig. Bij die stijl past de ruime nagalm van de plaat zich heel opmerkelijk aan.

Het woningtekort in Den Haag

Hoewel zij hierover geen verantwoording schuldig zijn aan de Provinciale Staten, hebben Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland in hun memorie van antwoord betreffende de provinciale begroting voor 1956 een overzicht gegeven van de woningtekorten. Hieruit blijkt o.m., dat in 's-Gravenhage en omliggende gemeenten dit tekort gemiddeld hoger is dan elders in de provincie. Zulks is mede een gevolg van de vestiging van een groot aantal uit Indonesië gerepatrieerde gezinnen èn de uitbreiding van het overheidsapparaat. Er worden pogingen in het werk gesteld de woningproduktie in 's-Gravenhage en omgeving verder op te voeren.

De verdeling van woningen over de verschillende bevolkingsgroepen behoort niet tot de taak van Ged. Staten, aangezien zij geen bemoeienis hebben met de wijze waarop de gemeentelijke contingenten worden gebruikt. Zij verklaren echter wèl, dat zij zich niet aan de indruk kunnen onttrekken, dat op verscheidene plaatsen in de provincie de voorziening in de speciale woningbehoefte van de middengroepen te wensen overlaat.

Churchill over de schilder Eisenhower

Tijdens een banket in Londen heeft Winthrop Rockefeller gisteren aan Sir Winston Churchill de „Williamsburg-Award" uitgereikt. De stad Williamsburg in de Amerikaanse staat Virginia verleent deze prijs aan degene, die naar haar oordeel een belangrijke bijdrage heeft geleverd tot de vestiging van een rechtvaardige en menswaardige samenleving. De prijs omvat een bedrag van 10.000 dollar en een zilveren bel van het type, zoals die vroeger door stadsomroepers in Amerika werden gebruikt. Sir Winston zei in zijn dankrede: „Het Brits-Amerikaanse bondgenootschap is het belangrijkste ding in de wereld. Het gaat nooit ver mis met ons, als we bij elkaar blijven". Hij vond ook gelegenheid om te vertellen, dat hij president Eisenhower heeft berispt over het portret, dat deze van hem heeft gemaakt. Het portret is gebruikt als ontwerp voor de medaille, die Eisenhower aan Churchill ter gelegenheid van diens 81ste verjaardag heeft gestuurd. Sir Winston zei: „De president is een groot vriend van mij, maar over dit onderwerp heb ik mijn correspondentie met hem nog niet afgesloten." Eisenhower had nog een telegram gezonden, waarin hij o.m. opmerkte: „Niemand heeft in onze tijd meer voor de vrede gedaan dan Sir Winston".

Reuzenhelicopter vervoert 40 passagiers

Philadelphia. — De "Piasecki helicopter corporation" heeft te Philadelphia voor het eerst haar nieuwe reuzenhelicopter, de "YH-16A" aan het publiek getoond. Het toestel kan veertig passagiers vervoeren en is uitgerust met turbine-straalmotoren. De afmetingen zijn iets groter dan die van een DC-3. Het toestel heeft een snelheid bereikt van 267 kilometer per uur en heeft een stijgsnelheid van 650 meter per minuut. Bij een proefvlucht werd een hoogte van 4000 meter bereikt.

Een Britse parlementslid voor de Labourpartij, Ernest Davies, heeft een wetsontwerp ingediend op basis waarvan de Engelsen zal worden toegestaan kleine loterijen en kaartwedstrijden te organiseren. Het wetsontwerp zal over een week worden besproken.

Baby doet trein stoppen

Een Nederlandse baby van vijf maanden heeft haar ouders, douane-autoriteiten en spoorwegfunctionarissen in Harwich moeilijke oegenblikken bezorgd.

Bernhard van der Woning, zijn vrouw en vijf kinderen waren in Engeland gearriveerd. Zij kwamen bij de douane, met hun baby veilig in een bekleed rieten mandje. De gebruikelijke formaliteiten werden afgewikkeld en opgeruimd en stapte men de trein in naar Liverpoolstreet-station.

Het fluitje van de stationschef snerpte en de trein tsjoekte Harwich uit. De Van der Wonings bemerkten tot hun schrik, dat hun baby, Wendy, er niet was.

De kleinste Van der Woning lag te kraaien in haar mandje. Maar niet in de trein, want het mandje en Wendy bevonden zich nog steeds in een rustig hoekje van de douaneloods in Harwich.

Van der Woning haastte zich het compartiment uit, om een conducteur op de hoogte te stellen. De conducteur wist snel raad. Hij krabbelde een briefje en wierp dat een raam uit, toen de express-trein door Mistly raasde, negen mijl van Norwich. Het briefje had tot gevolg, dat de spoorwegen de trein in het volgend station, Manningtree, lieten stoppen.

Het gezin Van der Woning stapte uit, met al zijn bagage, en nam de volgende trein naar Harwich terug. Daar haastte men zich naar de douaneloods. Wendy kraaide een welkom. En opnieuw namen de Van der Wonings hun koffers — en ditmaal ook het mandje — op en stapten in de volgende trein.

Barcelona. — Op het haventerrein van Barcelona zal een gebouw verrijzen, waarin twee overheidsdiensten zullen worden gevestigd, een daarvan is die ter bestrijding van de rheuma. Hiermee wordt de eerste stap gedaan voor een nationale anti-rheuma-actie.

ARABESKE IN PURPER

door W.H. VAN EEMLANDT

5)

„Otto Busch, administr[illegible] 52 jaar.

De kellner, die de s[illegible] heeft, telefoneerde vanmorgen om even na 9 u[illegible] mijn kantoor om te vragen of er iets bekend was, dat de gasten van suite 17 's nachts geen gebruik van het appartement hadden gemaakt. Daar niemand van het personeel hiervan op de hoogte bleek te zijn en het mij — hoewel het natuurlijk wel meer gebeurt, dat logé's de nacht buiten het hotel doorbrengen — ongewoon voorkwam, dat de heer Duclos niemand daarvan zou hebben kennis gegeven, begaf ik mij naar de suite. Ik achtte mij gerechtigd met mijn passe-partout-sleutel de in de suite aangebrachte diepe kast te openen, waarin de gasten hun meer omvangrijke bagage kunnen opbergen. Deze bleek geheel ledig te zijn. Ik liet de bagageknecht boven komen en vroeg hem, hoeveel koffers van het echtpaar Duclos hij zaterdags had boven gebracht. Hij vertelde mij, dat hij in suite 17 vier grote leren koffers, twee handvaliezen en een hoedendoos had afgeleverd.

Onmiddellijk daarna heb ik bij het personeel navraag gedaan, of iemand de heer en mevrouw Duclos had zien vertrekken. Dit bleek niet het geval te zijn. Ik verwonder mij daarover niet, omdat uiteraard in een hotel met driehonderd gasten, waar bovendien dagelijks honderden niet-logerende bezoeks in- en uitgaan, moeilijk van het personeel kan worden verlangd, dat het zich herinnert, wanneer een gast de voordeur passeert. Zelfs de portier, die zatersdags en zondags nog al eens weggeroepen wordt, kan zich misschien een enkel bekend gezicht te binnenbrengen, dat hij heeft gezien, maar onmogelijk met zekerheid verklaren wie binnenkomt en heengaat. Anders ligt het echter met de grote bagage van gasten. Men kan het voor het naar buiten brengen van zware koffers nu eenmaal niet zonder de hulp van liftjongens en huisbedienden stellen. Een chic persoon als meneer Duclos zou zeker niet persoonlijk met bagage door de gangen gaan sjouwen. Had hij dit gedaan, dan zou dit zo'n vreemde indruk op het personeel hebben gemaakt, dat niemand het incident zou hebben vergeten. Welnu, niemand heeft suite 17 geholpen bij het naar buiten brengen van bagage en niemand heeft de gasten zelf ermee zien beulen.

Twee redenen hebben veroorzaakt, dat voorlopig geen verder werk is gemaakt van deze onbegrijpelijke gebeurtenis. In de eerste plaats waren de heer en mevrouw Duclos zonder 'n zweem van twijfel gedistingeerde Fransen. Ik herinner u er aan, dat Duclos zaterdagmorgen met de Franse ambassade in Den Haag telefoneerde! Verder had de inbraak bij de Continentale een diepe indruk in het hotel gemaakt, waardoor de normale routine enigermate werd verstoord."

Gebruind door zon en buitenlucht meldde inspecteur Van Houthem zich, n aafloop van zijn veertiendaags vacantieverlof, voor de middagdienst bij het hoofdbureau. De hoofdcommissaris toonde zich uiterst verheugd, dat zijn bekwaamste rechercheur van de reis was teruggekeerd, want het onderzoek naar de baukroof van het Frederiksplein kon aan geen betere handen worden toevertrouwd. Afgesproken werd dan ook, dat zodra de inspecteur zich op de hoogte had gesteld van de gedurende zijn afwezigheid behandelde zaken, hij de leiding van het opsporingswerk van de collega, die daarmee 's morgens was begonnen, zou overnemen.

Pas om acht uur 's avonds was Van Houthem zover gevorderd, dat hij zich persoonlijk door de rechercherrs, die de ganse dag met het routinewerk op het Frederiksplein waren bezig geweest, kon laten voorlichten en hun rapporten in ontvangst kon nemen. Bijgestaan door zijn factotum, brigadier-rechercheur Staring, zijn onafscheidelijke pijp alleen uit de mond nemend, wanneer deze opnieuw moest worden gestopt, was hij urenlang bezig met het aanhoren van het verslag der verrichtingen in het bankgebouw en in het hotel. Toen eindelijk de laatste rechercheur vertrokken was, wendde hij zich rechtstreeks tot de brigadier, met wie hij reeds vele jaren dagelijks samenenwerkte en die hij had gevormd tot een prima opsporingskracht.

„We nemen er ons gemak van, Willem, want het lijkt mij nie tonwaarschijnlijk, dat het wel morgen zal worden voor we klaar zijn. Trek je jas maar uit.... Kijk, ze hebben ons wel de oren van het hoofd gepraat met alles wat ze hebben gedaan, maar ik wil vóór alles de getuigenverklaringen, voor zover ik heb ingezien aan jou doorgeven, dan zijn we ongeveer gelijk door de stapel heen."

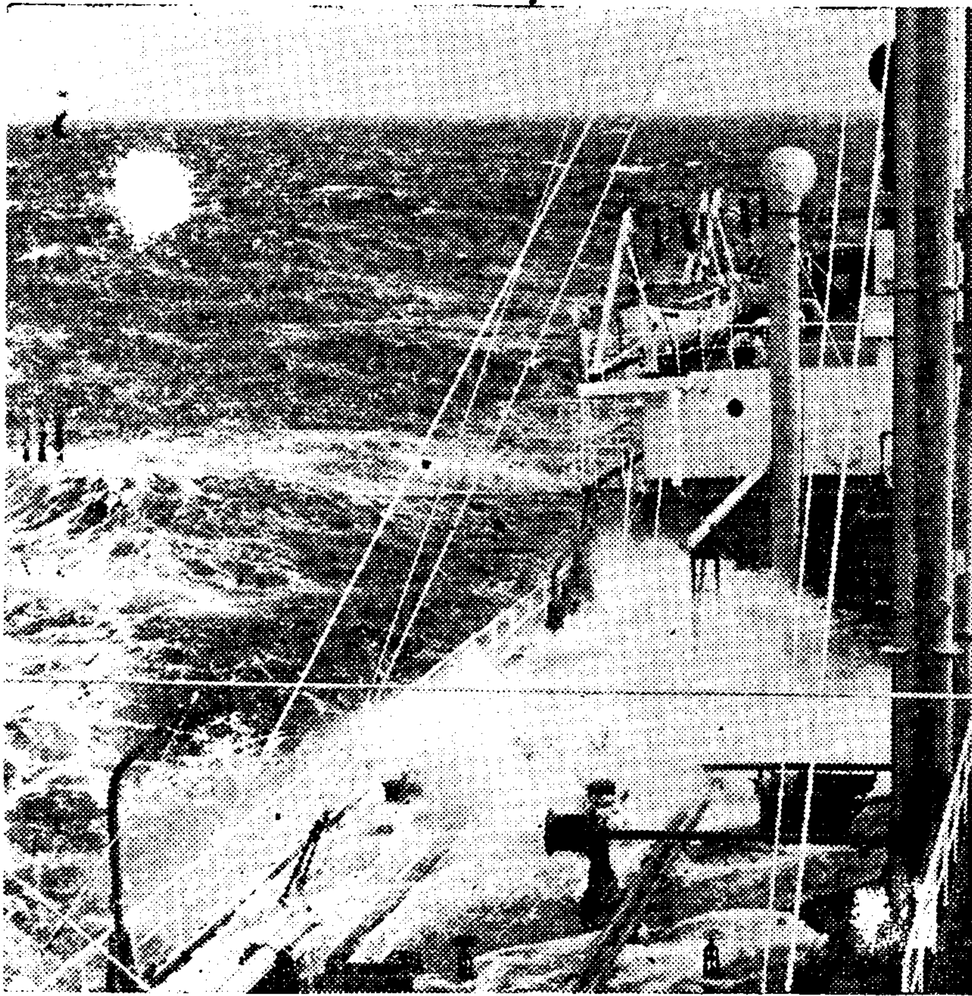
Inspecteur en brigadier vormden een koppel, zoals er maar weinig te vinden waren. In 1925 had Van Houthem bij een onderzoek in een moordzaak in het duistere Amsterdam voor het eerst aanraking gekregen met de nog jonge hoofd-agent van de straatdienst. De stille, bescheiden Staring, achter wiens nietszeggende, strakke gezicht zich een scherp verstand verschool, had een uitmuntende indruk gemaakt op de inspecteur van het hoofdbureau, die — wetend hoe schaars het echte, aangeboren speurderstalent wordt aangetroffen — de intelligente hoofdagent naar de centrale recherche had doen overplaatsen en reeds spoedig had weten te bewerken, dat zijn protégé aan zijn eigen afdeling werd toegevoegd. Daarna had hij Staring persoonlijk onderhanden genomen en op velerlei wijze de bruikbaarheid van de nieuwe rechercheur op de proef gesteld. Nadat hij de zekerheid had verkregen, dat zijn eerste goede indruk juist was geweest, had Van Houthem zich er persoonlijk toe gezet de theoretische kennis van Staring aan te vullen. In de weinige vrije uren, die hun werkzaamheden overlieten, zaten de twee mannen gebogen over studieboeken en dictaatschriften in de rustige huiskamer van de inspecteur, die er in slaagde zijn pupil in enkele jaren een grondige opleiding te geven in het strafrecht, het strafprocesrecht en de criminalogie. Want Staring was leergierig en toonde een groot aanpassingsvermogen, zoals bleek uit zijn juistere woordenkeuze bij gesprekken en in processen-verbaal. Bovendien had de jongere man het voordeel dagelijks onder de rechtstreekse leiding van een ervaren rechercheur als Van Houthem, zijn toenemende theoretische ontwikkeling in praktijk te kunnen brengen.

(Wordt vervolgd)

De ondergang van de „windjammer” en de opkomst van het tankschip

Twee boeken beschrijven twee facetten van de zeevaart

Allan Villiers over glorie en verdwijnen van het zeilende Kaap-Hoornschip

Tanker i.. volle zee.

„Tankvaart”: nuchter beeld van een gigantische ontwikkeling

Er is over het zeegaande zeilschip ontzaglijk veel geschreven. Zo bestaat er in Engeland een hele literatuur over het snelzeilende klipperschip van de vorige eeuw, dat inderdaad beschouwd kan worden als het hoogtepunt in de duizendjarige ontwikkeling der zeilvaart. Ontstaan in de Verenigde Staten heeft het zijn grootse bloei gehad in Engeland. Men denke slechts aan de beroemde jaarlijkse races der theeklippers, die de gehele natie, en in het bijzonder alle wedders, maandenlang in bijna ondraaglijke spanning hield. Over het Nederlandse klipperschip, dat een

enigszins andere ontwikkeling doormaakte, bestaat een goed boek van de hand van Anno Teenstra: „De clippers” (1945).

Over het zeilende oorlogsschip uit de tijd van de Napoleontische oorlogen schreven Marryat in de vorige eeuw en C. S. Forester in de vlak achter ons liggende jaren romans, waarin het leven aan boord van deze zeilschepen uitmuntend worden geschilderd. En ook over de laatste fase van de zeilscheepvaart, over de grote, stalen drie- en viermasters, die men in de jaren tussen de beide wereldoorlogen nog hier en daar op de oceaan in volle majesteit voorbij kon zien zeilen, zijn tal van boeken geschreven, waarvan verscheidene in het Nederlands werden vertaald. Tot de bekendste werken in dit genre behoren die van Villiers en Hauser. Vooral „Het laatste zeilschip” van laatstgenoemde auteur verwierf grote bekendheid en zal thans, nu van de Nederlandse vertaling een goedkope pocketbook-uitgave is verschenen, ongetwijfeld nog vele nieuwe lezers vinden. 1)

Meestal behandelen deze boeken één of enkele reizen met een groot zeilschip. Verstaat de auteur zijn vak, dan behoudt de lezer van het beschreven schip een herinnering, die nooit meer geheel uitwist en die hem duidelijk maakt, hoe het komt, dat zeelieden over zeilschepen, waarop zij eens hebben gevaren (en in mindere mate trouwens ook over stoom- of motorschepen) spreken als over mensen, die zij innig hebben liefgehad.

Een tijdvak herleeft

Een geheel andere methode volgt echter een monumentaal boek over de grote zeilscheepvaart, dat dezer dagen in een — ook technisch — uitmuntende vertaling onder de titel „Glorie en ondergang van het Kaap Hoornschip” 2) is verschenen. Het is van de hand van de hierboven reeds genoemde Engelse zee-schrijver Allan Villiers, die men zonder overdrijving de meest vooraanstaande levende auteur over de zeilscheepvaart kan noemen. Deze merkwaardige man, in Australië geboren, voer jarenlang „voor de mast” op zeilschepen, was later kapitein-eigenaar van een Kaap-Hoorn-schip, maakte als zeeofficier de Tweede Wereldoorlog mee en schreef tal van boeken en boeiende reportages over de zeilvaart, de verre visserij, de walvisvaart en andere takken van scheepvaart.

Met zijn „Glorie en ondergang van het Kaap-Hoorn-schip” (de Engelse titel: „The way of a ship” is minder beeldend dan die van de Nederlandse vertaling) heeft hij thans een monument opgericht voor de stervende grote zeilvaart, een daad waarvoor ieder, die zich ook maar enigermate voor de zee of de scheepvaart interesseert, hem dankbaar zal zijn. Tal van zeilschepen, die in de grote zeilvaart, en vooral in haar laatste periode, een rol hebben gespeeld, vindt men in dit boek terug: de „Viking”, de snelle viermastbark „Herzogin Cäcilie”, die in 1936 aan de Engelse kust verging, de „Pamir”, die thans weer als schoolschip vaart en de andere schepen van de — verdwenen — Flying P-line. De „Winterhude” en de „Lawhill”, de bekende Amerikaanse windjammers en de legendarische vloot van de laatste der zeilschipreders, de Fin Ericsson uit Marienhamn, worden meer of minder uitvoerig besproken.

Beroemde zeilschipkapiteins, zoals kapitein Hilgendorf, de „duivel van Hamburg”, passeren de revue, terwijl daarnaast een voortreffelijke en zeer duidelijke beschrijving wordt gegeven van inrichting en tuigage van het vierkant-getuigde schip, alsmede van de verschillende manoeuvres, waar men in romans over de zee wel vaak over leest, maar die ons, mensen uit het tijdvak van snelle motorschepen en vliegtuigen, dikwijls verre van duidelijk zijn. „Glorie en ondergang van het Kaap-Hoorn-schip” is echter niet alleen een naslagwerk van verbluffende veelzijdigheid, het is ook een boek, dat men steeds weer uit de kast zal halen, wanneer men zich wil verdiepen in een tijdvak, dat, hoewel het nog slechts tot het jongste verleden behoort, reeds ver achter ons schijnt te liggen, een tijdvak, toen een zeereis een avontuur en het beroep van zeeman een kluizenaarsbestaan op de zeven zeeën was.

Allan Villiers

Geschiedenis der tankvaart

Het toeval wil, dat vrijwel gelijktijdig met Allan Villiers' „Glorie en ondergang van het Kaap Hoorn-schip”, dat de zeevaart van een voorbije periode beschrijft, een ander aan de zeevaart gewijd boek is verschenen, waarin één der allerjongste, en nog steeds groeiende takken van 't vrachtvervoer overzee wordt beschreven: de tankvaart. G. A. J. Bovens' „Tankvaart, beeld van gigantische ontwikkeling” 3) wijkt in tal van opzichten van het werk van Villiers af. Is dit laatste, ondanks zijn encyclopedische karakter, een dichterlijke ode aan de zeilvaart, de heer Bovens beschrijft in koele, zakelijke taal, geheel behorend bij zijn nuchtere, hedendaagse onderwerp, het ontstaan en de groei van het tankschip. Wat het boek bijzonder lezenswaardig maakt is de brede fundering, die de schrijver het heeft gegeven. Vóór de ontwikkeling van het tankschip ter sprake komt wijdt hij eerst twee hoofdstukken aan betekenis en omvang van de olieproduktie en het oliegebruik in de huidige samenleving. Ook in de volgende hoofdstukken, die o.a. over het beheer van tankvloten, de wereldtankvaart en verschillende met de tankvaart samenhangende problemen, verliest de auteur geen moment uit het oog, dat de tankvaart slechts een onderdeel — zij het ook een belangrijk — vormt van het enorme apparaat dat de winning, bewerking en distributie van aardolie en haar nevenprodukten verzorgt.

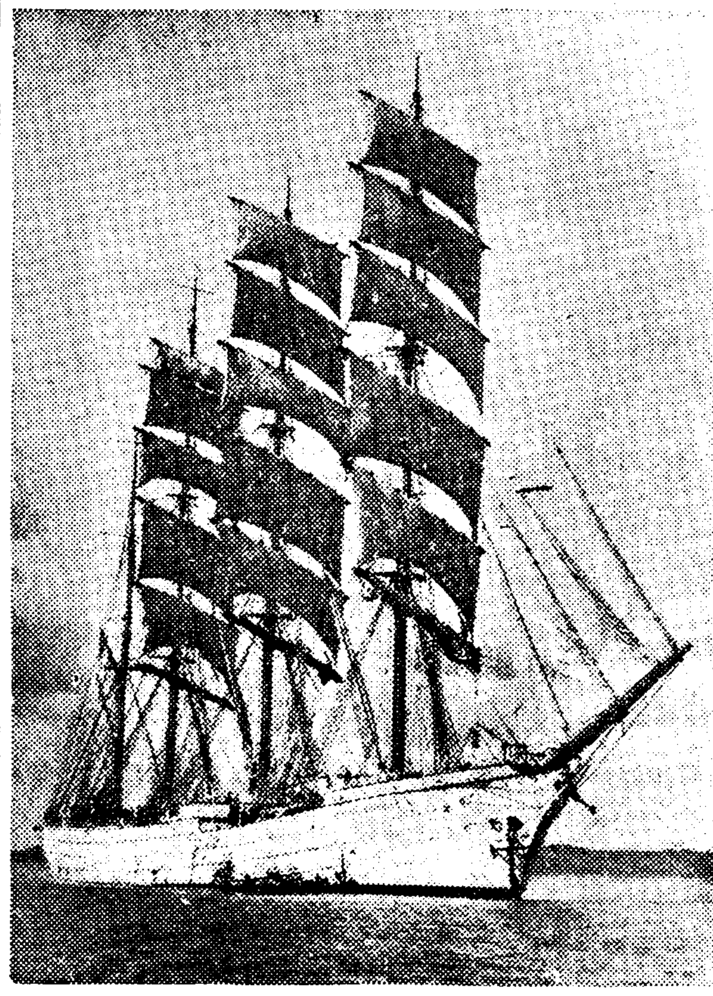
Hierdoor vormt het boekje ook voor hen, die zich slechts matig voor de scheepvaart en haar problemen interesseren, maar die op enigerlei wijze met de oliewinning te maken hebben, belangwekkende lectuur. De schrijver wekt de indruk uitstekend gedocumenteerd en in de wereld van de olie volkomen thuis te zijn. Jammer is alleen, dat aan de bijlagen achter in het werk, waarin o.a. een overzicht wordt gegeven van de Nederlandse tankvloot, niet iets meer aandacht is besteed. In deze lijst worden van sommige tankvaartschepen de namen der schepen wel, van andere gedeeltelijk of in het geheel niet gegeven. Een volledig overzicht van de Nederlandse tankvloot had hier niet mogen ontbreken. Ook een lijst van de grootste niet-Nederlandse tankers zou een verrijking van het boek gevormd hebben.

Weinig literatuur over tankvaart

„Tankvaart” is het tweede werk in een reeks, die klaarblijkelijk aan verschillende takken van zeevaart is gewijd. Verleden jaar verscheen, bij dezelfde uitgever, een werkje over de „Kustvaart”. Met belangstelling zien wij uit naar het derde deel in deze serie.

Dat dit jaar de tankvaart onder de loupe werd genomen is overigens vooral daarom zo belangrijk, omdat over deze belangrijke tak van zeetransport in Nederland nauwelijks literatuur bestaat. „Invisible Cargo” van Leo Walmsley 4) waarin deze bekende Engelse auteur een zeer levendige beschrijving geeft van een reis met een tanker van de Koninklijke Shell van Engeland naar Curaçao en terug en van zijn verblijf op de Nederlandse Antillen, is, voor zover wij weten, nimmer in het Nederlands vertaald.

Ook „Tankerfl..t”, een naar men ons verzekerde uitmuntend relaas van de belevenissen van de schepen van de Koninklijke Shell-vloot in de oorlogsjaren, dat in opdracht van de directie van het concern werd geschreven, geniet buiten de kring van direct betrokkenen nauwelijks bekendheid.

De in 1936 vergane viermastbark „Herzogin Cäcilie” gold jarenlang als het snelste zeilschip ter wereld.

1) Uitg. C. de Boer Jr., Amsterdam. 2) Uitg. J. F. Duwaer en Zonen, Amsterdam. 3) Uitg. J. F. Duwaer en Zonen, Amsterdam. 4) Uitg. Michael Joseph, London.

TIEN JAAR voedsel- en landbouworganisatie

Het probleem van de grote overschotten

Mansholt pleit voor SUNFED

(Van onze Romeinse correspondent)

Het is dit natte najaar in Rome al wereldlandbouw wat de klok slaat. De hotels zijn bevolkt met delegaties, experts en assistenten uit de 71 landen, welke lid zijn van de Food and Agriculture Organization, een der belangrijkste gespecialiseerde onderdelen van de Verenigde Naties. Het witte strakke gebouw aan de voet van de Aventijn, dat sinds 1951 de permanente zetel van de Voedsel en Landbouworganisatie is, gonst van het werk, tot laat in de nacht branden de lichten er in kantoren en conferentiekamers.

De F.A.O. bestaat thans 10 jaar en dit was voor vele sprekers, zowel op de plechtige herdenkingsbijeenkomst, als tijdens de eerste zittingsweek van de algemene vergadering een gerede aanleiding tot beschouwingen over verleden en toekomst.

In de imposante grote zaal spreekt de ene deskundige na de andere. Men luistert door koptelefoons, assistenten en secretaressen brengen geruisloos stukken af en aan. De perstafel staat vlak bij het verhoog, waar het presidium zetelt. Een en zeventig landsvlaggen vormen de achtergrond van dit podium. Hier wordt gesproken namens en voor anderhalf miljard mensen.

Tien jaar werk van de F.A.O. geeft eens te meer het beeld, hoe het inzicht rijpte, dat heden de problemen van de mensheid, ook die der voedselvoorziening, slechts in een gezamenlijk gedragen verantwoordelijkheid op mondiale schaal kunnen worden opgelost en dat dit tenslotte een zaak van lijfsbehoud is voor ieder land afzonderlijk. Maar ook blijkt, hoe weerbarstig en taai de materie is, hoe men worstelt met vraagstukken op een grotendeels nieuw en onbekend terrein en hoezeer Adams kinderen onder de erfzonde staan.

In haar eerste decennium heeft de F.A.O. het nut en de noodzaak van haar bestaan onomstotelijk bewezen. „Laten wij niet te veel voor ons opeisen,” zei de directeur-generaal, dr. Philip Carcon, „maar ook niet te weinig. Er zijn vele tastbare resultaten en de minder tastbare zijn zeker even reëel.”

Men heeft zich er aan gewend om over de voedselvoorziening overleg te plegen. Verscheidene landen kwamen ertoe hun agrarische politiek op elkaar af te stemmen of vraagstukken gemeenschappelijk aan te pakken, als bijv. de bestrijding van het mond- en klauwzeer, van de sprinkhanenplagen. De technische hulp, hoe bescheiden in verhouding ook, werpt reeds vruchten af. Het research- en studiewerk van de F.A.O. is van een impressionerende omvang. In vele minder gefortuneerde staten is de hoop geboren te kunnen komen tot althans een levensminimum, dat nog steeds bijna tweederde van de mensheid, ruwweg 2 miljard zielen, niet haalt. Het jaarlijkse „The State of Food and Agriculture 1955”, dat ditmaal tevens een overzicht geeft van de laatste tien jaren en een prognose voor de toekomst en het supplement over de meest recente ontwikkelingen stellen de wereld voor een aantal punten, die daden vragen en nieuwe maatregelen.

Ofschoon de voedselproduktie na de oorlog met 25 pct. gestegen is en het peil per hoofd van voor de oorlog thans een weinig overschreden is, werd de ongelijkheid tussen produktie en consumptie niet minder. Integendeel: in enkele rijke landen stapelen de voedselvoorraden zich angstig op, maar het euvel der ondervoeding en armoede in de minder ontwikkelde landen is eerder groter geworden, zodat de klove tussen rijk en arm zelfs de tendentie vertoont zich te verbreden.

Dat de overschotten het afgelopen jaar niet in gelijke mate toenamen als anders, is slechts te wijten aan ongunstige weersomstandigheden in zekere streken. Met bezorgdheid wordt overal dit jaar weer een zeer rijke oogst verwacht, en dit in een wereld, die voor het grootste deel honger lijdt!

Belangrijke andere punten zijn, dat de wereldhandel in agrarische produkten sinds 1951, het jaar waarin het vooroorlogse niveau bereikt werd, geen verdere vooruitgang meer vertoonde, terwijl de wereldhandel in zijn geheel in 1954 ruim 50 pct. groter was dan in 1939. Verontrustend is verder, dat in de laatste jaren de boerenbevolking (in enkele landen slechts uitgezonderd) niet deelde in de algemene stijging van het inkomen per hoofd, terwijl toch deze periode zich kenmerkte door een opmerkelijke economische vooruitgang.

In de verder gevorderde landen heeft de F.A.O. een grote taak te vervullen. Voorlopig blijft een der voornaamste punten de kwestie der overschotten. De Verenigde Staten, waar verreweg de meeste surplussen zich opstapelen, laten zich de adviezen en zelfs een zekere feitelijke „controle” der andere landen welgevallen. Maar nu de verkiezingen daar voor de deur staan en er geworven wordt om „the farmers vote”, is overleg dubbel nodig om te trachten eventuele maatregelen te voorkomen, die de wereldeconomie ernstig uit haar evenwicht zouden brengen. Het streven naar vrij zijn van gebrek geldt niet zozeer voor Noord-Amerika, Oceanië en West-Europa, waar de honger geen serieus probleem is. Om de klove tussen arm en rijk te dichten moet aan de andere zijde begonnen worden door die landen te helpen, die achterbleven in technische en economische ontwikkeling.

Investeringen

In de werkelijkheid bestaat er geen vraagstuk van overproduktie op voedselgebied. Integendeel: wil men streven naar het levensminimum voor het gehele mensdom, dan zal deze produktie allerwege vergroot moeten worden door een moderne en efficiënte landbouw. Het gebrek hieraan en aan de mogelijkheden van een goede distributie zijn de oorzaken van de chaos in onze schijnbaar zo gecatalogiseerde wereld. Om een oplossing te vinden voor het heden en, gezien de snelle groei van de wereldbevolking voor de toekomst, is behalve een uitgebreide voorlichting een enorme investering nodig in de achtergebleven landen.

Deze investeringen zijn op zeer lange termijn en de kapitalen kunnen door de betrokken landen onmogelijk opgebracht worden. Zij zijn niet slechts voor de land- en bosbouw en voor de visserij nodig, maar evenzeer voor de industrialisatie en voor werken van openbaar nut.

De F.A.O. is echter geen financieringsinstituut, de wereldbank kan hier niet helpen, omdat het in deze gevallen niet gaat om „self liquidating”-projecten, een ander orgaan is er niet. Het was daarom, dat de Nederlandse minister van Landbouw, S. L. Mansholt, nogmaals de aandacht van de algemene vergadering vroeg voor de noodzaak van zulk een instelling. Al geruime tijd wordt gepraat over het SUNFED-plan, het „Special United Nations Fund for Economic Development”, maar behalve Nederland, Denemarken en de „arme” landen, schijnt niemand de dringende noodzaak daarvan te willen inzien. De Sociale en Economische Raad der Verenigde Naties heeft het plan tenminste voor twee jaar in de koelkast gezet. Minister Luns brengt het nu weer ter spake in de algemene vergadering van de Uno.

Wat de F.A.O. zelf betreft, zelfs mét de fondsen voor het program der technische hulpverlening aan minder ontwikkelde gebieden, ongeveer 8 miljoen dollar per jaar, is het budget voor de F.A.O. „ridicuul” laag. De Nederlandse Staten-Generaal voteren alleen vijf maal zoveel voor het minister van Landbouw, als de verenigde ... keren het hun voedseldepartement doe...

Sir John Boyd Orr, de eerste directeur-generaal van de F. A. O. Hij vervulde deze functie van 1945 tot 19..

De directeur-generaal heeft tha... voor een sober en beheerst, maar nod... program een verhoging van een mi... joen dollar gevraagd om zijn begroting op 7 miljoen per jaar te kunnen bre... gen. De normale ontplooiing van ... werkzaamheden, door de leden-land... gewild, en de uitbreiding, bijv. vo... onderzoek naar de toepassing van ... therom-nucleaire energie voor de lan... bouw, nopen tot dit verzoek.

De F.A.O. is op een punt gekome... dat een afsluiting en een begin mo... zijn. De fase der verkenningen ... voorbij, die der consolidatie en d... activiteiten dient ... volgen. Tot ... toe heeft de algemene vergaderin... een groot aantal zich voordoend... vraagstukken verwezen naar stud... commissies, die thans, in het algeme... gesproken, met hun werk klaar zij... De conclusies vragen om toepassin...

De huidige achtste conférence ... moeten bewijzen, dat het de same... werkende volkeren (waartoe die van h... communistisch blok niet toetraden) ern... is met hun voornemen de wereldvoe... selproblemen gezamenlijk te benadere...

De UNO en haar onderdelen zijn g... boren uit de wil tot vrede en wel ... een vrede, die gegrond is op de g... rechtigheid. Deze vordert dat men ... goederen van deze aarde doet toe... men aan all emensen, niet aan e... derde alleen.

Ruslands programma

Mocht men neiging vertonen ... beginsel te vergeten, dan rest nog ... andere kant van de medalje aan ... onderzoek te onderwerpen.

Rusland heeft een enorm landbou... programma op stap 1 staan, dat b... nen afzienbare tijd voert tot ... produktie, die te groot is voor ... land zelf. Het is bekend verder, ... het grote bedragen uitgeeft aan ... stand.

Datzelfde Rusland heeft onla... Egypte behalve „wapenhulp” de r... de som van twee miljard a... geboden voor het bouwen van ... nieuwe stuwdam in de Nijl. In ve... landen, waar nog nooit voldoe... voedsel was, kleding en beschutti... praat men niet over begrippen ... vrijheid en eerbied voor de mensel... persoon. Men had daar de tijd ... voor.

Ruslands oogmerken zijn zeer dui... lijk en van zijn standpunt uit nog ... slagen begrijpelijk ook. Men dient ... moreel — en zo men dit niet hacft, ... politiek of naar regels van machtsp... tiek — wel bewust te zijn van het ... lemma, dat of de vrije wereld de ond... ontwikkelde gebieden zal helpen of ... andere. Dat wil zeggen: of wij zul... pogen een grondslag te leggen voor ... opbloei daar van de totale mensel... persoon, of zij voor de totalita...

In Afghanistan kunnen de kinderen weer veilig melk drinken sinds hier door de Voedsel- en Landbouworganisatie van de V. N. de runderpest bestreden wordt.

ERIC DE NOORMAN: De gebroken pijl

10. Doch voor Eric hem kan begroeten, klinkt plotseling een vervaarlijk gegrom. Achter Agir is de grijze hond, die de Noorman reeds op het voorplein gezien heeft, binnengekomen en Wolf, die zich niet langer kan inhouden, stormt er luid blaffend op af.

Nog net kan Eric het dier bij de halsband grijpen, terwijl ook Agir zijn hond aan de riem terugtrekt. De dieren rukken uit alle macht om los te komen. Met blikkerende tanden en vurige ogen staan zij tegenover elkaar, tot Agir met een vreemd lachje opmerkt: „Zij mogen elkaar blijkbaar niet erg lijden!” .....

Hij mompelt een verontschuldiging en haast zich de grijze hond naar buiten te brengen.

Wanneer hij terugkomt nodigt hij Eric uit voor een dronk en als de beide mannen gezeten zijn, vraagt hij: Het verheugt mij U binnen deze muren te zien, Heer Eric. Doch, wanneer ik niet onbescheiden ben, welke reden voert U hierheen?”

Verbeeldt Eric het zich of heeft Agir een bijzondere nadruk op de laatste vraag gelegd?

„Een inspectiereisje”, antwoordt de Noorman zo luchtig mogelijk. „Gij weet, dat ik mij van tijd tot tijd gaarne zelf overtuig, dat overal alles goed gaat. Hoe is het overigens met het innen van de schattingen? Er is mij ter ore gekomen, dat gij moeilijkheden had met een zekere Jelf, die zijn pacht niet wilde betalen.....”

Scherp slaat Eric zijn gastheer gade en bij het noemen van de naam Jelf ziet hij Agir verbleken. De gastheer veert ineens rechtop, doch onmiddelijk heeft hij zich hersteld.

„Wie heeft U dat verteld?” vraagt hij en zijn stem klinkt hees.

Waar ligt de maximum-grootte voor super-tankers?

Nieuws uit de scheepvaartwereld

„Spyros Niarchos" (47.750 tdw) thans grootste tankschip ter wereld

De gast van Eisenhower

Als Eden op 30 januari in Washington arriveert zal het de vierde keer zijn sinds de tweede wereld-...og dat een premier van Groot-Brit-...nië een president van de Verenigde ...ten in de Amerikaanse hoofdstad ...moet. De laatste maal gebeurde dit ... juni van het jaar 1954, toen Sir ...ston Churchill een bezoek aan Eisen-...wer bracht. Churchill werd toen ...r Eden vergezeld, maar Eden is ... nooit als hoofd van de Britse re-...ing door Eisenhower ontvangen, al ...bben de twee dan ook op de Geneefse ...nferentie der topfiguren met elkaar ...men confereren. Toen moesten zij ...ter alle aandacht geven aan de ...nda-punten van deze viermogend-...enbijeenkomst. Zij hadden geen ge-...enheid om andere gemeenschappe-... problemen te behandelen. Overi-...ns is er echter sinds de jongste con-...entie van Genève - die van de minis-... van Buitenlandse Zaken - in de ...rnationale situatie al weer veel ver-...erd, zodat Eisenhower en Eden ...l wat stof tot conversatie zullen ...ben. Zij stellen zich voor het hele ...eldgebeuren kort in ogenschouw te ...men: een t o u r d'h o r i z o n dus.

In de aankondiging van de ontmoe-... wordt geen melding gemaakt van ... bepaalde agenda, maar het laat ... gemakkelijk raden waar de beide ...atslieden o.m. over zullen praten. ... zullen hun gedachten laten gaan ...r de spanning tussen oost en west, ...r de ontwapeningskwestie, over de ...ropese veiligheid en de hereniging ... Duitsland, over de westerse defen-..., de situatie in de wateren rond ...rmosa en vooral ook over enkele ...oblemen die van meer recente datum ... Zo zal de wapenhulp van het Sov-...blok aan Egypte de bijzondere aan-...cht hebben van de twee regerings-...ofden, alsmede het gevaar van een ...euw uitbreken van de Palestijnse ...log.

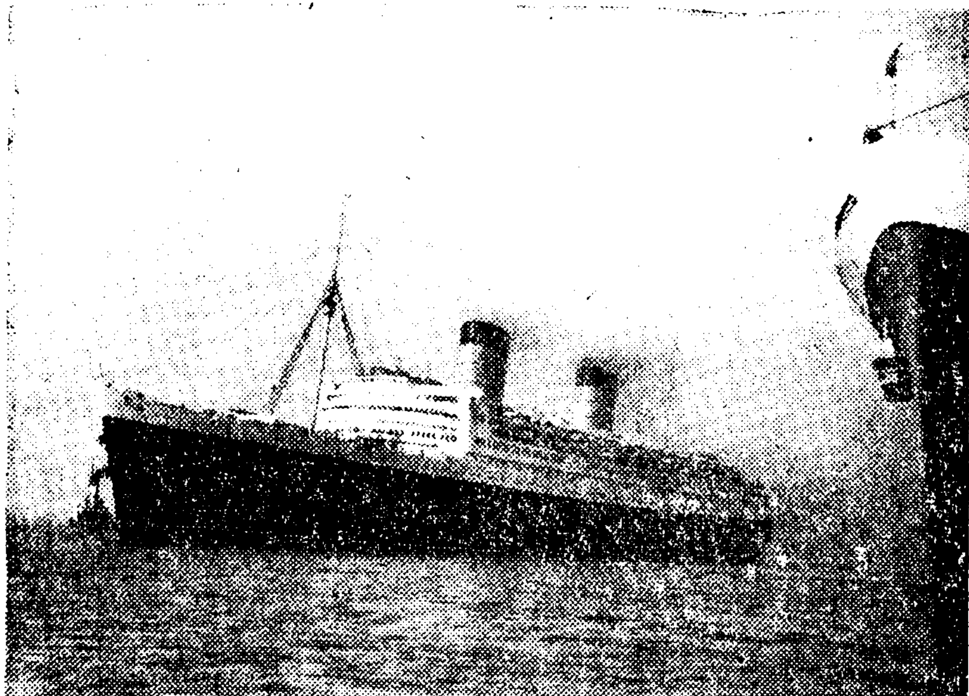
...merika en Engeland zullen aldus ...ks weer de gelegenheid hebben hun ...tenlandse politiek te coördineren. ... voornaamste staatslieden van de ...e landen zullen een gemeenschappe-...e gedragslijn zoeken en de eenheid ...n het westen trachten te versterken. ...n zo nauw mogelijke samenwerking ...sen Washington en Londen is im-...rs nog altijd hoogst gewenst, want Amerikanen en Britten worden beiden ...r de communistische drang naar ...ansie bedreigd. Op essentiële pun-... mag er geen politieke verdeeldheid ...en de Verenigde Staten en Groot-...tannië bestaan, aangezien de Sov-...Unie uit ieder belangrijk menings-...chil onmiddellijk politieke munt ... weten te slaan.

...e Russische machthebbers hebben ... laatste jaren herhaaldelijk getracht ... wig te drijven in het Anglo-Ameri-...anse blok. Merkwaardigerwijs bren-...n zij nu echter Amerika en Engeland ...hter tot elkaar door hun scherpe ...chuldigingen aan het adres van deze ...e landen. In de Politieke Commissie ... de Verenigde Naties was het de ...jet-gedelegeerde, Kuznetsov, die ...r dagen de beide westerse grote ...endheden de felste verwijten deed, ... in Zuid-Azië waren het Boelganin Khroesjtsjev die voortdurend aan-...en op de Amerikanen en de Engelsen ...eerden. Zij hebben gezegd dat Ameri-... en Engeland de tweede wereldoorlog ... begonnen, en dat zij de Nazi-bloed-...nd op de Sovjet-Unie wilden afsturen. ...ortdurend hebben zij een zo vijandige ... tegenover het westen aangeslagen ... men sinds lang niet meer gehoord ... Dat de Geneefse conferenties aan de ...de oorlog geen einde gemaakt heb-..., is door Boelganin en Khroesjtsjev ...delijk gedemonstreerd. En dat er ... een vermindering van de spanning ...en oost en west geen sprake is, ...d dan ook terecht geconstateerd ... Dulles op diens jongste perscon-...ntie.

...tussen zouden de Russen een unie-... gelegenheid hebben om alsnog de ...heid in het westerse kamp te scha-..., indien inderdaad in april van het ...end jaar Boelganin en Khroesjtsjev ...ieel door de Britse regering in ...nden zouden worden ontvangen, on-...ks de beledigingen die de beide ...jet-machthebbers het Britse volk ... het hoofd geslingerd hebben. In ...dië en Birma hebben de Russische ...ers o.m. de Engelsen zwart ge-...kt, en wie weet of zij straks in ...land niet hun haatgevoelens ten ...en van de Amerikanen willen luch-... Eden, die in juli, vervuld van de ...est van Genève", Boelganin en ...oesjtsjev voor het bezoek aan Lon-... heeft uitgenodigd, schijnt in de re-... anti-Britse uitlatingen van de bei-...ussen overigens nog geen aanleiding ...n zijn invitatie in te trekken. Maar ...nhower zal de Britse premier ge-...nde diens verblijf te Washington ...dield vertellen dat een officieel ...k van de hoogste vertegenwoor-...rs van het Kremlin aan Londen ...hington, onder de huidige omstan-...eden, allerminst welgevallig zou

...ts uitvinder zal „wondermotor" demonstreren

Londen. — Op 4 januari zal de Britse ...inder Bradshaw zijn „Wondermo-... presenteren, welke volgens de uit-...der in de auto-industrie een om-...eling teweeg zal brengen en ook ...past kan worden in schepen en ... vliegtuigen en locomotieven. De ...we motor heeft een derde omvang ... een normale motor. Hij ontwik-... echter ruim 30 procent meer kracht ... weegt 70 procent minder. Het ge-... van de nieuwe motor ligt, vol-... Bradshaw, in het feit, dat een ...del gevonden is tot volledige op-...ing van de wrijving. De zuigers ...den niet op en neer bewogen met ... verlies aan kracht, doch zweven ...n gassen.

's Werelds grootste koopvaardijschip, de Engelse „Queen Elizabeth", op de rede van Southampton.

Slechts weinig havens kunnen mammoeth-tankers herbergen

In de wedloop om het bezit van de grootste tanker ter wereld, een stille strijd, die wordt uitgevochten tussen de tankbootrederijen van de beide Griekse scheepvaartkoningen en zwagers Aristoteles Socrates Onassis en Stavros Spyros Niarchos, ligt sinds 1955 deze laatste weer aan de kop. Op die datum werd namelijk van de werf van Vickers-Armstrong te Barrow-in-Furness in Engeland de „Spyros Niarchos" te water gelaten, die niet alleen het grootste vaartuig is, dat na de oorlog in Engeland werd gebouwd, maar tevens de grootste tanker, die ooit met het natte element kennis maakte.

Met zijn 47.750 ton deadweight overtreft de „Spyros Niarchos" zowel de tot-nu-toe-grootste tanker van de Niarchos-vloot, de 45.310 tdw metende „World Glory" van 1954, als de twee grootste Onassis-tankers, de „Al Malik Saud Al-Awal" (1955, 46.500 tdw) en de „Tina Onassis" (1953, 45.222 tdw). De twee Onassis-tankers zijn, hoewel zij iets minder olie kunnen vervoeren, beide enkele meters langer dan de „Spyros Niarchos", die van het puntje van de bak tot het achterschip 757 voet (bijna 231 meter) meet.

De „grote vier" van de tankvaart

Tezamen vormen deze vier tankers van boven de 45.000 tdw een geheel eigen klasse, die men ter onderscheiding van de super-tankers van bescheidener omvang zonder bezwaar die der mammoethtankers zou kunnen noemen. Evenals de super-tankers van omstreeks 28.000 tot omstreeks 38.000 tdw worden zij hoofdzakelijk gebruikt voor het vervoer van ruwe olie van de vindplaatsen in de Arabische landen naar de grote raffinaderijen in West-Europa en de Amerikaanse hemisphere.

De „Spyros Niarchos" is de eerste tanker van het „meer dan 45.000 tontype", die in Engeland wordt gebouwd. De „World Glory" is een schepping van Amerikaanse scheepsbouwers: zij zag het licht op de helling van een scheepswerf in het plaatsje Quincy aan de Oostkust der Verenigde Staten. De „Tina Onassis" en de „Al Malik Saud Al-Awal (vrij vertaald uit het Arabisch: „Koning Saud de Eerste") werden bij de Houaldt-Werke in Hamburg (West-Duitsland) gebouwd.

Desondanks hebben de vier mammoeth-tankers veel met elkaar gemeen. Alle vier hebben een snelheid van 16 of meer mijl, terwijl zij worden voortbewogen door stoomturbines met een capaciteit, variërend van 15.000 pk bij de „World Glory" tot 20.000 pk bij de „Spyros Niarchos". Bouw en indeling zijn dezelfde als bij minder grote tankers, terwijl de bemanning variëert van 65 tot 70 koppen. De „Tina Onassis" is in charter bij de Anglo-Saxon Oil Transport Cy ten behoeve van het olievervoer voor de Koninklijke Shell Groep en de „World Glory" voor de Gulf Oil Corp. De „Saud" voert de vlag van Saudi-Arabië en vaart in charter bij de Socony Oil Cy. De „Spyros Niarchos" zou volgens sommige berichten onder Engelse, volgens andere onder Griekse vlag komen.

Kort voor de tewaterlating van de „Spyros Niarchos" werd een andere aanwinst van de vloot, de in Hamburg gebouwde „World Grandeur", officieel in dienst gesteld. Dit vaartuig meet 39.400 tdw en behoort daarmee, ook al kan men haar niet tot de mammoeth-klasse rekenen, tot de grootste super-tankers, die momenteel in de vaart zijn.

Waar ligt de grens?

Waar ligt de grens voor de grootte van een bepaald type schip? Deze vraag, die men thans weer geneigd is te stellen voor tankschepen, is in het verleden voor passagiers- en vrachtvaartuigen en ook voor allerlei typen oorlogssctepen herhaaldelijk geopperd. En steeds is zij door de praktijk van de scheepvaart zelve beantwoord. Aard van de lading, handelbaarheid van het schip in volle zee en in de haven, het soort havens, dat aangedaan werd, vraagstukken, verband houdende met de constructie alsmede bouwkosten waren daarbij meestal de doorslaggevende factoren. Daarbij kwamen in sommige gevallen meer speciale factoren, zoals de capaciteit van bepaalde scheepvaartkanalen of sluizen, havengelden en wettelijke bepalingen.

Deze laatste factoren hebben bijvoorbeeld een belangrijke rol gespeeld bij de ontwikkeling van het op alle wereldzeeën bekende Nederlandse coaster-type. Oorspronkelijk — d.w.z. in de jaren tussen beide wereldoorlogen — bouwde men deze kustvaartuigen zodanig, dat zij zonder moeite de voornaamste scheepvaartkanalen bruggen en sluizen in Noord-Nederland konden passeren. In het algemeen kwam de grootte daardoor niet boven de 150 tot 200 bruto reg. ton. Toen in de laatste jaren vóór en in de periode ná de laatste oorlog de Nederlandse coaster ook en vooral bruikbaar bleek voor de grote vaart in Europese wateren en daar met succes het kleine stoomschip begon te verdringen, nam de grootte van nieuwe kustvaarders snel toe.

De rederijen waren echter, om hun schip een certificaat als „kustvaarder" te kunnen bezorgen (met alle daaraan verbonden voordelen van kleinere bemanning en geringer eisen voor stuurlieden en gezagvoerders) gedwongen beneden de in de Nederlandse wet voor kustvaartuigen voorgeschreven grootte-grens van 500 bruto register ton te blijven. Vele Nederlandse werven ontwikkelden een aparte techniek om de door hen gebouwde coasters een zo groot mogelijke waterverplaatsing (deadweight-tonnage) en laadvermogen te geven, terwijl toch de volgens bepaalde richtlijnen plaats vindende opmeting van de bruto-tonnage een tonnage beneden de 500 brt zou aanwijzen. Het gevolg is, dat men thans kustvaarders heeft van bijna 1000 tdw, alle echter met een bruto-register-tonnage van 499, soms zelfs 499.9. Hier bepaalde de wet de maximale grootte van een scheepstype.

Nederlands grootste vrachtschepen voor droge lading

Bij het zeilschip was het de zeevaartpraktijk die de grens stelde. In de nadagen van de zeilvaart, aan het eind van de vorige eeuw, meenden sommigen dat voor het zeilschip nog een toekomst lag weggelegd voor het vervoer van ladingen-zonder-haast, zoals guano-mest, kolen, graan en wol. Teneinde de hiervoor gebruikte drie- en viermasters een zo groot mogelijk nuttig rendement te geven begon men hun grootte op te voeren. Van 1000 tot 1500 ton — de meest ideale grootte voor de snelle klipperschepen van een vorige periode — werden de vrachtzeilers thans 3000 tot 4000 ton. Hier lag echter de grens. Nog grotere zeilvaartuigen hadden een zo enorm groot tuig nodig, dat het hanteren hiervan uiterst moeilijk werd, vooral ook, omdat men op de lange reizen de bemanningen zo klein mogelijk wenste te houden.

Bij het huidige stoom- of motorvrachtschip voor het vervoer van zogenaamde droge lading wordt de grootte in het algemeen bepaald door de vaart, waar het schip voor bestemd is. Schepen die veel kleine havens aandoen, zoals die van de K.N.S.M. en de Holland-West Afrika Lijn, zal men in het algemeen niet veel groter dan 3000 tot 4000 brt bouwen. Bij vrachtschepen voor de lijn- en wilde vaart, die hoofdzakelijk grote havens aandoen, ligt de grens bij de 8000 tot 9000 brt (ongeveer 10.000 tot 11.000 tdw). Veel groter dan 10.000 brt (ongeveer 12.000 tdw) zal men een vrachtschip, tenzij het tevens een groot aantal passagiers moeten vervoeren, zelden bouwen. In Nederland zijn momenteel de van 1953 daterende motorschepen „Karimata" en de „Karimun" van de Stoomvaart Mij. „Nederland" te Amsterdam de grootste in de vaart zijnde schepen voor het vervoer van droge lading. Zij meten 10.780 brt (12.500 tdw).

Drijvende steden

Lange tijd leek het, of men met de bouw van steeds groter passagiersschepen ongelimiteerd door zou kunnen gaan, althans voor wat de transatlantische vaart betreft. Op andere routes zijn in de loop der jaren bepaalde grootte-types het handzaamst en het meest economisch gebleken. Zo zal men op de lijnen naar Zuid-Oost-Azië zelden passagiersschepen aantreffen, die groter zijn dan omstreeks 20.000 brt, terwijl voor het passagiersvervoer op Australë, Nieuw-Zeeland en Zuid-Amerika de vlaggeschepen der maatschappijen de 28.000 brt zelden overschrijden.

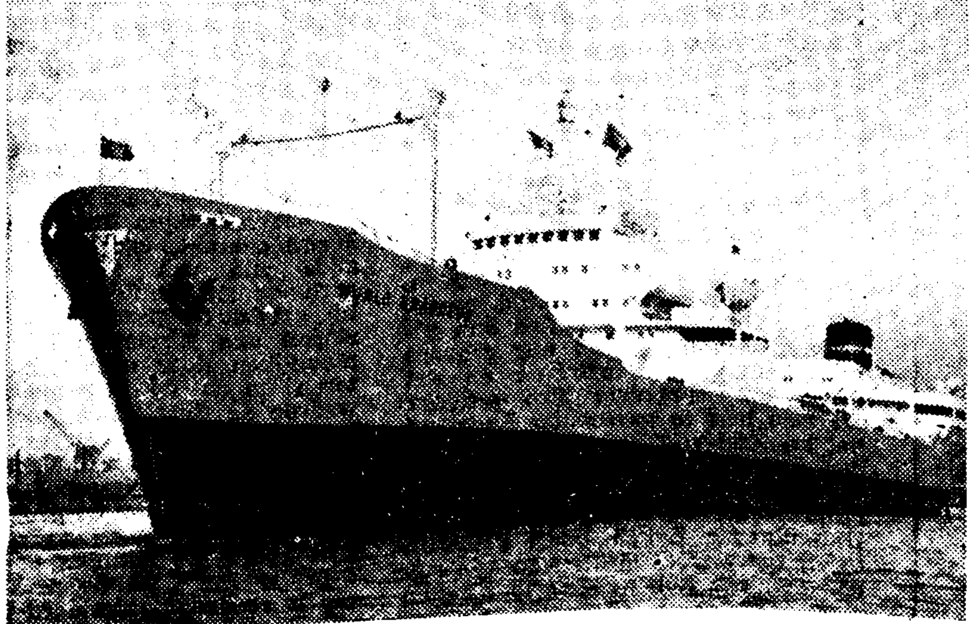
Op de transatlantische vaart echter, en in het bijzonder op het traject West-Europa — New-York bleken ook veel grotere schepen nog economisch te varen. Vooral de internationale concurrentie op deze route droeg sterk bij tot de bouw van steeds groter oceaanreuzen. Nauwelijks had een bepaald land een schip in de vaart gebracht, dat alle bestaande in grootte overtrof, of een ander land besloot een vaartuig te bouwen, dat nóg weer enkele duizenden tonnen meer mat.

Reeds vóór de eerste wereldoorlog hadden zowel Engeland als Duitsland verschillende schepen in de vaart op

(Vervolg elders in dit nummer)

'S WERELDS VIER GROOTSTE TANKSCHEPEN

	„Tina Onassis"	„World Glory"	„Al Malik Saud Al-Awal"	„Spyros Niarchos"
Deadweight-tonnage:	45.222	45.310	46.500	47.750
Lengte in Eng. voeten:	775	736	—	757
Snelheid in zeemijlen:	16-18	16	16-18	17
Machinevermogen in PK:	17.500	15.000	—	20.000
Voortbewogen door:	stoomturbines	stoomturbines	stoomturbines	stoomturbines
Gebouwd te:	Hamburg (Dld.)	Quincy (U.S.A.)	Hamburg (Dld.)	Barrow-in-Furness (Eng.)
Tewaterlating:	26-7-1953	9-2-1954	5-6-1954	2-12-1955
Proeftochten:	oct./nov. '53	mei '54	januari '55	—
Vaart onder vlag van:	Liberia	Liberia	Saudi-Arabië	Griekenland?
Vaart in charter voor:	Anglo-Saxon Oil ten beh. v. Koninkl./Shell	Gulf Oil Corp.	Socony Oil Cy.	—

De super-tanker „World Grandeur" van Stavros S. Niarchos, die kort geleden in dienst is gesteld.

Medewerkers „New York Times" met gesloten deuren ondervraagd

Parijs. — Het Franse blad "Le Monde" maakt melding van opwinding in de Amerikaanse perswereld naar aanleiding van de ondervraging met gesloten deuren van dertig van de huidige of voormalige medewerkers van de New York Times door de commissie van de Senaat voor de binnenlandse veiligheid.

Officieel betreft het onderzoek alleen maar communistische infiltratie in pers, radio en televisie, maar in feite behoren de ondervraagden vrijwel allen tot de redactie of de administratie van de New York Times, waaruit sommigen de conclussie trekken dat het in werkelijkheid gaat om een aanval op dit blad, dat herhaaldelijk in het krijt is getreden tegen de aantasting van de burgerlijke vrijheid.

De New York Times bewaart zelf het stilzwijgen, aanvoerende dat de beschikbare gegevens onvoldoende zijn om een conclusie te trekken.

Terroristische aanslagen op Cyprus duren voort

Nicosia. — Twee Britse militairen, die kerstinkopen deden in de deftige Ledra-straat in Nicosia, werden door een terrostische bandiet in de rug geschoten. Een stierf kort daarop; de ander werd in allerijl naar het ziekenhuis overgebracht. Een Britse korporaal schoot een der verzetslieden neer, toen zij de benen namen door de bochtige zijstraten. Later trof men een gewonde man op straat aan; hij werd gearresteerd. De mannen van het Norfolk-regiment hebben het toneel van de schietpartij afgezet en begonnen een hauwgezet onderzoek, waarbij talrijke personen werden verhoord.

Gisteren werden op zijn minst zes andere Britse militairen gewond bij bom- en schietaanslagen naar aanleiding van het verbod van de communistische partij op Cyprus en de arrestatie van haar leiders. In Nicosia werd gebruik gemaakt van traangas. In Limassol werden vier soldaten gewond, van wie één ernstig, door een bom, die door scholieren was geworpen. Militairen verdreven de demonstrerende kinderen naar hun leslokalen terug. De winkels in Limassol sloten de deuren en een optocht van ongeveer 1.500 koppen trok door de hoofdstraten, uit protest tegen de arrestatie van communisten.

In het centrum van Famagusta werd een Brits militair licht gewond door een bom, die geworpen werd naar drie wandelende Britten.

De Franse schrijver Léon Werth is op 78-jarige leeftijd overleden, aldus wordt uit Parijs gemeld. De schrijver, die voor de eerste wereldoorlog zekere vermaardheid genoot, behoorde tot de naturalistische richting. Zijn bekendste werk, "La maison blanche" verscheen in 1913.

Nieuwjaars-toespraak van dr. Drees

Nederland verheugd over stralend succes van koninklijk bezoek

's-Gravenhage. — Op Nieuwjaarsochtend heeft minister-president dr Drees zich via de Wereldomroep gewend tot zijn landgenoten in den vreemde. Hij zeide o.m.: „Gij allen, die op deze Nieuwjaarsdag een ogenblik naar mij luistert, hebt daarbij één ding gemeen. Gij verblijft buiten Nederland, tijdelijk of blijvend, maar voelt U verbonden met ons land, dat ook het Uwe is of is geweest, of waarmede Gij U één voelt als bewoner van een der Rijksdelen overzee. Tot hen voor wie dit laatste geldt, zou ik allereerst willen zeggen, dat wij in Nederland ons er zeer over hebben verheugd, dat de nieuwe rechtsorde in het afgelopen jaar zijn bevestiging vond in het bezoek van het Koninklijk Paar aan Suriname en de Nederlandse Antillen en dat door de regeringen en de bevolkingen daar tot zulk een stralend succes is gemaakt.

Wie uit Nederland naar elders is gegaan, zal gisteravond wel hebben teruggedacht aan de wijze, waarop wij in ons land in onze familiekring Oudejaarsavond plegen te vieren. Als Gij ook in den vreemde in gezinsverband kunt leven, zult Gij dat wellicht ook hebben gedaan. Maar wie weet onder welke andere omstandigheden. In een tropenavond bijvoorbeeld, in plaats van in het Hollandse, zij het dan zachte weer. En Uw gedachten zullen zijn uitgegaan naar de velen, die Gij hebt achtergelaten.

Dr Drees zeide, dat de internationale positie van ons land is versterkt. Nederlanders, velen van U weten het uit eigen ervaring, werden in tal van landen gaarne aanvaard, tijdelijk of blijvend, als waardevolle medewerkers.

Al hebben wij onderling nog te kampen met grotere verdeeldheid dan tien jaar geleden mocht worden verwacht; wij trachten desalniettemin een bindend element te zijn in de internationale verhoudingen.

Onder U zullen er velen zijn, die hun deel leveren in de internationale bijstand. Er zijn onder U waarschijnlijk ook velen, die in Indonesië een taak in het bedrijfsleven blijvend vervullen, hoe moeilijk dit vaak ook geworden is. Er zijn anderen, die in andere tropische gebieden nieuwe mogelijkheden zijn gaan ontginnen en daarmede voor Nederland nieuwe verbindingen hebben gelegd.

Dr Drees noemde o.a. hen, die in de scheep- en luchtvaart actief de verbindingen over de gehele wereld onderhouden.

Bij de intrede van het nieuwe jaar, op dit ogenblik, waarop de Wereldomroep weer als zo vaak een band legt tussen U allen en Ons in Nederland wens ik U allen van harte een gezegend jaar voor U, voor de Uwen en voor ons Nederland.

VIER HONGAREN in gepantserde auto door IJZEREN GORDIJN

Vier Hongaren zijn in een pantserauto van eigen fabrikaat gestrand op ... landmijn in het niemandsland langs het IJzeren Gordijn en daarna te voet zwemmend, onder een regen van kogels, op vrije Oostenrijkse bodem bel... De landmijn had een van de voorwielen van het voertuig afgerukt.

De vier Hongaren hebben meegedeeld, dat zij hun vlucht maandenlang hadden voorbereid, toen zij als monteurs werkten voor de Hongaarse staatstransportmaatschappij te Goedoeloe bij Boedapest. Hun „pantserwagen" was een oude vrachtauto van vijf ton, die was bekleed met stalen platen. Zij waren bewapend met geweren toen zij de rit naar Oostenrijk aanvaardden.

De grenspost bij Vaskesztes-Hor... loevoe hebben zij bij verrassing ...men. Voor de Hongaarse grensbewa... van hun verbazing waren bekomen ... de pantserauto de grenspost al in ...gende vaart gepasseerd. De grens... king opende het vuur op de auto... lichtte de manschappen op de ...kingstorens langs het IJzeren Go... in, die hun machinegeweren in ... brachten.

Toen de kogelregen te dicht bego... worden in het niemandsland, ging ... pantserauto zigzag rijden door het ... veld langs de weg. Enkele meters ... het beekje de Pinka ontplofte de ... mijn, die het vehikel tot staan br... De vier Hongaren sprongen daarop ... de auto, doken in het vijf meter b... beekje en zwommen naar de ve... overkant.

Geigertellers en radioactieve isotopen bij hersenoperaties

Londen. — Britse chirurgen maken bij operaties in de hersenen gebruik ... peilstiften met aan de punt geigertellers en van radio-actieve isotopen, ... leest men in het jaarverslag van het Britse ministerie van openbare gez... heid. Het verslag maakt kort melding van de toepassing van de atoomwetens... bij de exploitatie van bioscopen en om geneesheren te helpen juister diagn... te stellen van hersenaandoeningen.

Hersenaandoeningen, aldus het verslag, verbruiken meer radioactieve isotopen dan de omringende weefsels. Bij een operatie ging een peilstift, uitgerust met een geigerteller en radioactief phosphorus uitstotend, de diepte van de aandoening in de hersenen na.

Uit het verslag blijkt verder, dat recente vorderingen op het gebied der verdoving chirurgen in staat stelden gedurende bijna een kwartier aan het hart te opereren. Dit werd bereikt door de lichaamstemperatuur te verlagen, waardoor de bloemsomloop werd vertraagd en de chirurg in de gelegenheid werd gesteld „met een bijna bloedloos veld" aan het hart te opereren.

In het verslag wordt verder gemeld, dat zich in Engeland en Wales in het afgelopen jaar 2171 doodsgevallen van kanker meer voord... Ruim de helft hiervan was longk... bij mannen, zesmaal zoveel als ... vrouwen.

Italiaanse effectenhandelaars in staking

Rome. - De Italiaanse effectenh...delaars zijn in staking gegaan t... een nieuwe belastingwet, welke ... verplicht aantekening te houden ... al hun transacties in speciale, door ... ministerie van financiën beschikbaar ... stellen registers. De makelaars vo... ...aan, dat hun handel zou worden ...stremd, indien zij worden onderwo... aan dit „bureaucratisch" toezicht ... makelaars aan de effectenbeurs te ... ...aan, de grootste in Italië, zullen ... een vergadering houden om over na... re stappen te beslissen.

NIEUWS UIT DE SCHEEPVAARTWERELD

Tanker-verkeer in het Suez-kanaal.

(Vervolg)

de transatlantische route, die de 50.000 ton overschreden. Tot de bekendste behoorden de „Majestic" (56.000 t) vast de Cunard-White Star Line, die eerst in 1936 uit de vaart werd genomen om ingericht te worden als stilliggend opleidingsschip van de Engelse Marine, en de in Duitsland gebouwde „Imperator" (52.101 t), die na de eerste wereldoorlog door de Duitsers aan de Engelsen werd uitgeleverd en tot 1937 als „Berengaria" van de Cunard-White Star Line vele tienduizenden passagiers van New-York naar Southampton en vice-versa heeft vervoerd. Lange tijd vormden deze destijds grootste vaartuigen ter wereld met enkele andere oceaanstomers van voor de eerste wereldoorlog, zoals de oude „Mauretania" van de Cunard-White Star Line en de Amerikaanse „Leviathan" (de ex-Duitse „Vaterland") de topklasse der internationale passagiersvaart. Aan het eind van de twintiger en het begin van de dertiger jaren ontving deze 50.000 tonners-klasse uitbreiding door de indienststelling van de Duitse „Bremen" en „Europa" (thans als „Liberté" onder Franse vlag), de Italiaanse „Rex" en „Conte di Savoya" en enkele Franse passagiersschepen, waaronder de thans nog in dienst zijnde „Ile de France".

Naar de 80.000 ton

Intussen had men in 1925 in Frankrijk een besluit genomen, dat tal van deskundigen in de internationale scheepvaartwereld het hoofd deed schudden. De Fransen wilden een schip op stapel zetten, dat zowel wat grootte als wat snelheid betrof alle in de vaart zijnde schepen met stukken zou slaan, een ware drijvende stad, die niet minder dan 80.000 ton zou meten. Velen hielden de eerste aankondigingen voor wilde fantasie, maar de kiel van het nieuwe schip, dat „Normandie" zou heten, werd inderdaad gelegd en in juni 1935 maakte het machtige vaartuig zijn eerste reis van Le Havre naar New-York. Lang zou het echter niet de heerseres van de oceaan blijven. De Engelsen hadden in Schotland op de beroemde werf van John Brown and Co een passagiersschip op stapel gezet, dat nog enige duizenden tonnen groter moest worden dan de „Normandie" en in 1936 maakte dit vaartuig, de „Queen Mary", zijn maiden-trip. In 1940, in het begin van de oorlog, kwam een nog iets groter zusterschip, de „Queen Elizabeth", gereed. Tot op de huidige dag zijn de beide „Queens" — de „Normandie" is in 1942 in de haven van New-York uitgebrand en later gesloopt — de twee grootste vaartuigen ter wereld. De in 1952 gereed gekomen Amerikaanse oceaanreus „United States", het snelste schip ter wereld, is weliswaar even lang als de beide „Queens", maar meet „slechts" 53.300 ton.

Zullen de „Queen Elizabeth" en de „Queen Mary" ooit, wat grootte betreft, overtroffen worden? Velen betwijfelen het. Gebleken is, dat de beide reuzen van de Atlantic, economisch gesproken, goed voldoen, maar een bezwaar is, dat slechts weinig havens ter wereld voldoende accomodatie en kade-diepte bezitten om ze naar behoren te kunnen ontvangen. Door hun grote diepgang zijn de beide „Queens" vooral op de toegangsweg naar de rede van Southampton reeds herhaaldelijk aan de grond gelopen, terwijl het manoeuvreren van de schepen in havens bij hevige wind buitengewoon lastig is. Desondanks zijn de Fransen ernstig van plan een even grote plaatsvervanger voor de „Normandie" te bouwen, terwijl ook in de Verenigde Staten van tijd tot tijd geruchten opduiken over plannen tot de bouw van passagiersschepen van ongeveer gelijke grootte als de beide „Queens". Het feit dat deze zeer grote passagiersschepen in oorlogstijd in staat zijn een gehele divisie tegelijk in enkele dagen tijds over de Oceaan te brengen, zal hieraan wel niet geheel vreemd zijn.

Hoe groot kunnen tankers worden?

Zullen ook de tankers straks een grootte-grens bereiken, zoals de vrachtschepen voor droge lading die bij 12.000 en trans-atlantische passagiersschepen naar bij 80.000 ton gevonden hebben? Ongetwijfeld.

Voor de tankers, die ruwe olie of olie-produkten over de gehele wereld moeten vervoeren, de zogenaamde „general-purpose"-tankers, staat deze grens reeds vast. In verband met de grootte van de havens, die deze vaartuigen geregeld moeten aandoen, zal men ze in het algemeen niet groter dan 18.000 tdw of 12 tot 13.000 brt bouwen.

Voor de super-tankers, die hoofdzakelijk ruwe olie van de brongebieden in de Arabische landen naar de grote raffinaderijen vervoeren, ligt de zaak enigszins anders. Grote tankers hebben op deze vaste routes verschillende voordelen. Door hun enorme lading- en pompcapaciteit en hun doorgaans grote snelheid (tot 18 mijl toe) kunnen zij zeer grote hoeveelheden ruwe olie in korte tijd van de bron naar de kraakinstallaties vervoeren. Daarbij komt, dat zij in verhouding een kleine bemanning hebben. Mammoeth-tankers van het type van de „World Concord" en de „Tina Onassis" varen met een crew van omstreeks 65 koppen. Ter vergelijking diene, dat een „general purpose"-tanker van het T-2 type een bemanning heeft van zeker 35 tot 40 koppen. Schepen als de „Tina Onassis" en de „World Concord" kunnen echter twee en een half maal zoveel olie vervoeren dan T-2 tankers! De mammoeth-tankers zijn, uit een oogpunt van personeelsbezetting bezien, dus veel economischer.

Daar staat echter tegenover, dat tankers boven de 45.000 ton, evenals grote passagiersschepen, in havens en scheepvaartkanalen — vooral als zij zeer leeg zijn — moeilijk te hanteren zijn. D. Suez-Kanaal Maatschappij bijvoorbeeld heeft, uitsluitend met het oog op de vele super- en mammoeth-tankers, die het kanaal regelmatig passeren, onlangs de krachtigste sleepboot ter wereld, de in Nederland gebouwde „Edgar Bonnet", in dienst gesteld en overweegt de aanschaffing van nog enkele soortgelijke sleepboten. Ook kunnen 45.000-tons tankers slechts een zeer beperkt aantal havens aandoen. Met het oog hierop zijn vrijwel alle grote raffinaderijen van de olie-maatschappijen aan diep vaarwater gebouwd.

Naar verluidt zal de kort geleden te water gelaten „Spyros Niarchos", thans de grootste tanker ter wereld, deze titel niet lang behouden. Een Amerikaanse maatschappij laat op het ogenblik in Japan enige mammoeth-tankers bouwen, die 60.000 tdw groot zouden worden. En ook de beide particuliere groot-tankvaartreders Onassis en Niarchos zouden hun bezit aan tankers van de 45.000 tons-klasse nog willen uitbreiden.

Engelse tank via via Belgie naar Egypte

Londen. — Een woordvoerder van het Britse departement van buitenlandse zaken heeft medegedeeld, dat Engeland redenen heeft om te geloven, dat 180 tot 190 Britse surplustanks, die uit Engeland naar België waren verkocht, doorgezonden zijn naar Egypte.

De vorige week was reeds door buitenlandse zaken medegedeeld, dat Engeland nieuwe bepalingen voor de uitvoer van militaire surplusgoederen zal toepassen. Een onderdeel hiervan is, dat de Britse autoriteiten moeten worden ingelicht over de uiteindelijke bestemming van de goederen.

Een woordvoerder van het betrokken Belgische bedrijf deelde mede, dat in een periode van 5 maanden 151 tanks naar Egypte zijn verscheept. Hij zeide, dat dit volkomen rechtmatig was geschied. „Ons contract met Egypte is thans vrijwel afgelopen" — zo besloot hij zijn verklaring.

MISTINGUETT door beroerte getroffen

Vernomen wordt, dat de beroemde franse cabaretière Mistinguett vlak voor Kerstmis door een beroerte getroffen is en dat haar toestand nog steeds ernstig is.

De „koningin" van het franse cabaret is 82. Haar zoon, dr. Leopoldo de Lima et Silva en een andere specialist, zijn voortdurend aan haar bed.

Nederland heeft meer dan een miljoen motorrijtuigen

De Koninklijke Nederlandse Automobiel Club (K.N.A.C.) publiceerde gegevens over het motorrijtuigenpark in Nederland per 1 oktober 1955. De cijfers luiden als volgt:

Personenauto's 270.300; Autobussen 6.560; Vrachtauto's en bestelwagens 100.200; Trekkers met oplegger 3.990; Speciale voertuigen 4.750; Motorrijwielen inclusief scooters 146.800; Bromfietsen 525.000; Het totaal aantal motorrijtuigen in Nederland (1.069.600) heeft het miljoen overschreden, terwijl het aantal bromfietsen het halve miljoen is gepasseerd. Van de bromfietsen is 60% uitgerust met motoren van Nederlands fabrikaat.

KERK als verjaarscadeau voor H. Vader

De christelijke arbeiders in Italië zullen de Heilige Vader op Zijn tachtigste verjaardag een kerk ten geschenke geven. De A.C.L.I., de christelijke arbeidersbeweging, is reeds een grote inzameling begonnen onder haar leden voor dit Godsgebouw, dat gewijd zal zijn aan Christus de Arbeider.

Amsterdam. — In het Olympisch Stadion is een wedstrijd gespeeld tussen Partizan uit Belgrado en Wacker uit Wenen. De Joegoslaven wonnen met 4-1 ruststand 2-1.

Koningin Elisabeth deelt 1900 onderscheidingen uit

Londen. — Koningin Elisabeth heeft aan 1900 van haar onderdanen onderscheidingen verleend. De beroemde balletdanseres Margot is Dame-Commander of the British Empire geworden, hetgeen het vrouwelijk equivalent is van ridder. Charles Howard, een gewezen radiotelegrafist, is gevorderd tot lid van Orde var de Brise Empire als beloning voor het feit, dat hij zich in 1949 beschikbaar stelde voor proefnemingen op het gebied van malaria-bestrijding. Hij liet zich 770 maal steken door malariamuggen; daarna voor onderzoek een deel van zijn lever weggenomen.

Commandeur in de Orde van het Britse Imperium werd ook group captain Douglas Border, die zich, hoewel hij kunstbenen heeft, onderscheiden heeft als oorlogsvlieger. Dezelfde onderscheiding werd toegekend aan de schrijfster Agatha Christie.

Er zijn vier nieuwe baronnen gecreëerd, namelijk kolonel John Jacob Astor, president van de „Times"; Sir Francis Raymond Evershed, master of Rolls, een hoge rechtelijke functie; dr Cyril Forster Garbett, de aartsbisschop van York, die juist is overleden en Sir Frederick Godber, president-directeur van de Shell Vervoers- en Handelsmaatschappij.

In de orde van de companions of honour, die slechts 65 leden telt, is benoemd Sir John Kotelawala, premier van Ceylon; Arthur David Waley, kenner van de Chinese taal en literatuur en viscount Cecil of Chelwood, die in 1937 de Nobelprijs voor de Vrede won.

Op eerste dag des jaars

CATASTROPHE in Sjinto-tempel en ZWARE brand in Russische Ambassade te Ottawa

Tokio. — Het nieuwe jaar was nog maar enkele minuten oud, toen in Japan 124 mensen werden gedood èn 75 gewond door het gedrang onder de 30.000 aanwezigen bij een plechtigheid in een Sjinto-tempel. De viering van de jaarwisseling in de Jahiko-tempel te Niigata veranderde in een tragedie, toen vijf minuten na middernacht de aanwezigen naar voren drongen om „geluks"-rijstkoekjes te pakken, die door de priesters onder het publiek werden gestrooid. Onder de druk van de opdringende mensen bezweek een stenen muur en werden de feestvierders bedolven onder puin en aarde.

Op Nieuwjaarsdag is er brand uitgebroken in het gebouw van de Russische ambassade te Ottawa. De aangerichte schade wordt geraamd op een kwart miljoen dollar.

Door de harde wind werd het vuur sterk aangewakkerd en greep het zo snel om zch heen, dat na korte tijd het dak instortte. Het gebouw werd dan ook geheel verwoest.

Terwijl de brand in volle omvang woedde, sloeg het ambassadepersoneel alle waarschuwingen in de wind om met levensgevaar tot het laatste toe grote hoeveelheden documenten in veiligheid te brengen. De Russen stonden pas toe, dat de brandweer het gebouw betrad toen het al veel te laat was. De brandweerlieden gingen het gebouw pas binnen nadat juridisch advies was gevraagd aan het Canadese departement van buitenlandse zaken. Dat ten antwoord gaf, dat men de diplomatieke immuniteit kon negeren als er naar de mening van de brandweerautoriteiten gevaar voor aangrenzende gebouwen bestond.

Meer dan 3000 mensen sloegen de brand gade.

Het ambassade gebouw, waarin ongeveer 25 mensen woonden, was tien jaar geleden het centrum van een grote Russische spionnage-organisatie.

In de kathedrale kerk van St. Catherina te Utrecht heeft Z. H. Exc. mgr. dr. B. J. Alfrink onlangs op plechtige wijze bezit genomen van de troon als aartsbisschop van Utrecht. Men ziet hier de aartsbisschop tijdens zijn toespraak na het voorlezen van de benoemingsbulle.

CURACAO

Vuilnis brandje

Willemstad. — Zaterdag werd er gemeld, dat in de Penstraat aan de zeekant bij „Big Boy" de vuilnis in brand stond. Het brandje werd door de spuit van de Hoofdwacht geblust.

Recherche

Willemstad. — Uit een winkel in de Marktstraat werden een zaklantaarn, 3 batterijen, ƒ 3,— in klein geld en 2 hammetjes gestolen.

Diefstal

Willemstad. — Vrijdag deed J.M. aangifte, dat zijn buitenboordmotor en chèque-boekje waren gestolen. In verband hiermede is een zekere N.P. aangehouden, die gedeeltelijk bekende.

Geraakt door lichtkogel

Willemstad. — In de nacht van zaterdag op zondag stond C.B. met zijn vrouw naar het vuurwerk te kijken, toen een lichtkogel, afgeschoten van het zweedse opleidingsschip, hem aan zijn rechterbeen verwondde.

Bewusteloos aangetroffen

Willemstad. — Zondag werd in de Nassaustraat een chinees bewusteloos en met een gecompliceerde beenbreuk aangetroffen. Hij werd naar het Hospitaal vervoerd, waar hij in de loop van de dag overleed.

MUZIEKVERENIGING „EMMASTAD"

Programma voor dinsdag, 3 januari a.s. te 20.00 uur op het Golfterrein:
R. Wagner: Ouverture „Der Fliegende Hollander"
L. Spehr: Vioolconcert No. 7 in B-kl. t. Op. 38
H. Berlioz: Symphonie Fantastique Op. 14

Het programma van 31 januari a.s. vervalt wegens piano-recital in Club Asiento.

VAART EN VLUCHT

Dec. 31: Haven: Vrachtschepen 5 in en 2 uit; tankschepen 12 in en 10 uit; zeilschepen 0 in en 3 uit. Passagiers landend 0, vertrokken 17 en doorgaand 54.

Hato: Vliegtuigen 12 in en 10 uit. Passagiers landend 142, vertrokken 151 en doorgaand 50.

Jan. 1: Haven: Vrachtschepen 8 in en 5 uit; tankschepen 10 in en 11 uit; zeilschepen 0 in en 0 uit. Passagiers landend 0, vertrokken 0 en doorgaand 13.

Hato: Vliegtuigen 7 in en 10 uit. Passagiers landend 71, vertrokken 84 en doorgaand 56.

Boeda-Pest. — De tweede wedstrijd voor de kwart finale van de Europa beker tussen de Hongaarse club Voros Lobogo en de Franse club Reims is in een 4-4 gelijkspel geëindigd. Bij de rust was de stand 3-1 voor de Fransen. Reims, dat de eerste wedstrijd met 4-2 won, plaatste zich hierdoor in de halve finale.

1955 eindigt gunstig in AMERIKA

Produktie moet steeds stijgende consumptie bijhouden

Oplossing gezocht voor landbouwprobleem

(Bijzondere correspondentie)

De landbouwcrisis blijft een factor, die het aspect van de Amerikaanse economie niet onverdeeld gunstig kan doen beoordelen. In haar poging zich van deze zorg te bevrijden en de boeren ook deelachtig te doen worden aan de nationale welvaart der Verenigde Staten heeft het Witte Huis een middel bedacht, dat waarschijnlijk over een maand aan het Congres zal worden voorgelegd. Amerika legt zich de laatste tijd bij voorkeur toe op de kunst van het afremmen, in de hoop prijsbewegingen te voorkomen en uitgaande van de gedachte, dat de levensstandaard van de bevolking niet in stand kan worden gehouden, laat staan verbeterd, indien de prijsstabiliteit in het gedrang komt.

Nadat Wall Street, de hypotheekmarkt, de investeringen, de voorschotten van de banken en de afbetalingskredieten de volle belangstelling van de overheid hebben genoten, neemt thans de overtollige agrarische produktie de aandacht van de instanties weer geheel in beslag. In tegenstelling met de andere groepen van producenten is het inkomen van de landbouwers gevoelig gedaald. De boeren spelen een niet te verwaarlozen rol in hun hoedanigheid van kiezers. De republikeinen willen zich dan ook gaarne een uiterste inspanning getroosten om een einde te maken aan de malaise op het Amerikaanse platteland.

Een 15-jaren-plan zou in de oogstbeperking moeten voorzien door het uitschakelen van overtollig bouwland; krachtens dit plan zouden subsidies moeten worden verleend tot een eventueel maximum van vijf duizend dollar per belanghebbende; de landbouwcrisis is niet alleen een economisch maar ook en vooral een politiek probleem. De regering meent dat de oplossing ervan wel 1.4 miljard dollar publieke penningen waard kan zijn in die vijftien jaren. Tarwe, katoen en andere overvloedige produkten zullen plaats moeten maken voor gras. De ontwikkeling van weiland wijst op een neiging om de veeteelt en de zuivelproduktie te bevorderen. Men heeft hier te maken met een der dirigistische uitzonderingen, die de regel van het republikeins liberalisme zouden moeten bevestigen.

In hun politieke wedijver willen de democraten er nog een schepje opgooien en op dit terrein veel verder gaan, want zij komen met een reeks van kostbare plannen te voorschijn op hetzelfde vlak onder de auspiciën van de Raad van Economische Adviseurs van ex-president Truman, ofschoon zij verklaren dat de subsidies, die zij willen verlenen aan de landbouw niet meer dan 4 of 5 pct. van de totale begroting zouden uitmaken.

Het zijn niet alleen de onzekerheden op het gebied van de te verwachten wijzigingen van de binnenlandse politiek maar ook de kredietrestrictie, die het gemis aan stuwkracht verklaren, dat zich in Wall Street kenbaar maakt ondanks zovele en zo aanzienlijke dividendverhogingen en aanlokkende voorspellingen ten opzichte van een verhoopt herstel van de woningbouw en een gestadige groei van industriële uitrustingen in het nieuwe jaar.

De meeste grootbanken in New York hebben het hoogste debetrentetarief in rekening gebracht, dat sinds een kwarteeuw door effectenmakelaars en handelaren is betaald. Reeds maakt men zich in Congreskringen ongerust over de mogelijke gevolgen van de discontoverhoging. De democraten vrezen, dat de hypotheekrente te hoog is geworden en de woningbouw ongunstig zal beïnvloeden. Intussen blijven de berichten over de resultaten van het bedrijfsleven uitermate bevredigend. De Raad van Economische Adviseurs van president Eisenhower raamt de bedrijfswinsten, in het derde kwartaal vóór aftrek van belastingen, op het recordcijfer van 44 miljard dollar. Het economisch bureau van het departement van Handel heeft zelfs verklaard, dat de „boom" ook in het vierde kwartaal voortgang heeft gevonden in gelijke tred met de consumptieve uitgaven, terwijl de steeds grotere drang naar nieuwe fabrieken en meer machines de graad van bedrijvigheid nog steeds doet toenemen. **Tegen het einde van het jaar kan men derhalve weer verwachten, dat alle vroegere recordcijfers zullen worden overtroffen.**

De consumptieve uitgaven zijn in het derde kwartaal op jaarbasis met 5.5 miljard toegenomen en deze toename overtreft het tempo van de groei der inkomens. Hieruit blijkt, dat alle afremmingsmaatregelen ten spijt, de consumentenkredieten, in plaats van te verminderen, integendeel nog groter zijn geworden.

Deze ontwikkeling heeft de regering verontrust, hetgeen aanleiding heeft gegeven tot de jongste verhoging van de discontovoet. Toch zijn de autoriteiten zich er wel degelijk van bewust, dat de duurdere debetrentetarieven economische gevaren opleveren. Een geleidelijke verruiming van de kredieten middels de verlaging van het rentepeil zal noodzakelijk kunnen worden.

De consumptieve uitgaven zullen, hoe dan ook, toenemen in 1956 om twee redenen. Op de eerste plaats zullen de hogere minimum-lonen, die op 1 maart ingaan zich doen gelden en op de tweede plaats zal de verlaging van de inkomstenbelasting een rol spelen. Indien produktie achterblijft bij de consumptie zou de werkloosheid ook toenemen, omdat elk jaar de beschikbare werkkrachten in Amerika een belangrijk accres vertonen.

Amerika heeft zich tot taak gesteld de levensstandaard van de bevolking zoveel mogelijk te verbeteren en kan dit doel niet verwezenlijken zonder gestadige opvoering van produktie en consumptie. Het is zelfs geboden, dat de produktie in staat blijft aan de steeds stijgende binnenlandse vraag te voldoen, teneinde prijsinflatie te voorkomen. Hoe paradoxaal dit ook moge klinken, het afremmen van investeringen en kredieten zou, na eerst enige deflatoire invloed te hebben uitgeoefend, uiteindelijk kunnen leiden tot loonsverhogingen omdat door goederenschaarste de prijzen zouden stijgen, en dan zou in snel tempo de monetaire inflatiespiraal in beweging kunnen worden gebracht. De vraag is immers of de overheid bij machte is de grens van het monetair toelaatbare van te voren te bepalen om tijdig te voorkomen dat deze grens overschreden wordt, gebonden als zij is aan overwegingen van sociaal-economische en politiek-progressieve aard.

Londen. — Gordon Pirie, die dit jaar driemaal zegevierde over Emil Zatopek is tot Brits sportman van het jaar gekozen. De middenafstandloper Chris Chataway is no. 2 op de lijst en de steeple specialist John Disley no. 3.

GREEP UIT DE AETHER

AVROS:

17.00 Linda's Eerste Liefde
17.15 Reclame
17.30 Heinekens biri, Wrokoman prisi
17.45 Populaire melodieën
18.00 Dienst Welzijnszorg.
18.45 Nieuws
19.00 Grafsschrift voor een spio deel II
19.45 Hoe zit dat?
20.00 Advertenties
20.30 Beroemde tenor opera arias
20.55 Nieuws
21.00 Suriname roept
21.25 Surinaamse muziek
21.30 Sluiting.

P. C. J.

18.37 Nieuws.
18.52 Met het Pierement op stap!"
19.05 Reportage.
19.11. „Bel Canto"
19.36 Zwart op Wit.
19.39 Platenvaria.
19.54 Sportjournaal,
20.09 Intermezzo.
20.13 In en uit den vreemde,
20.20 Rubriek voor de West
20.51 Nieuws
20.55 Avondgebed en Sluiting.

Emmastad

C.P.I.M.

WACHTDIENSTEN:

Telegram Afdeling:
Van 07.00 — 23.30 kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 07.00 J. Kokshoorn tel. 24
B. g. g. tel. 24

Personeel Afdeling:
Vanaf heden 12.00 t.m. Zat 7 Jan 12 uur. W. N. G. Broug Vermeerstraat 3 tel: 3072
B. g. g. nad inl. tel. 24

Materialen Afdeling:
J. v. d. Vlis tel. 4320

C.S.M.

Rederij:
G. de Rooy tel. 2076
Scheepsagentschap
Van 07.30 — 12.00 en van 13.00 — 18.
Kantoor tel: 2458, 2551
Van 19.00 — 23.00 en van 08.00 — 08.
W. R. Engelsman tel. 2304
Dokafdeling.
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276—2098;
van 1.00 — 07.30 J. Marcussen tel. 22
THEATER ASIENTO
Geen Voorstelling.

Radio-cardiograaf maakt uitzendingen van het hart mogelijk

Bethseda (Maryland). — Met een nieuw apparaat, dat ontwikkeld is in het hier gevestigde medische centrum van de Amerikaanse marine, worden directe radio-uitzendingen mogelijk van de werking van het hart. Tot op een afstand van 400 meter is het mogelijk met deze uitzending de conditie van het hart na te gaan van de persoon, terwijl hij werkt, rondwandelt, golf speelt of in bed ligt.

Met de nieuwe radio-cardiograaf kunnen daarentegen veranderingen in de hartslag onder vrijwel alle omstandigheden van lichamelijke inspanning worden geconstateerd. Aan de electroden en de versterker van de gewone cardiograaf is een radio-zender met batterijen toegevoegd, die door de patiënt gedragen wordt. In de kamer van de dokter bevinden zich een radio-ontvanger, een versterker, een luidspreker en een registreer-apparaat. De ontvanger is een zeer selectieve FM-ontvanger, waarmede, ongeacht storende instrumenten of TL-verlichting in de naaste omtrek, zwakke seinen van een bepaalde golflengte kunnen worden opgevangen.

Voor hartpatiënten zal het nieuwe apparaat vermoedelijk van grote waarde blijken te zijn, omdat er mede bepaald kan worden hoeveel beweging de patiënt zonder gevaar mag nemen.

Nieuws uit Engeland

(Van onze Londense correspondent)

De domme anti-Engelse grofheden waarop de heer Khroesjtsjev zijn gastheren in Indië en Birma heeft onthaald en blijft onthalen, hebben in Engeland vanzelfsprekend geleid tot vrij hevige protesten in pers en parlement. En van verschillende kanten heeft men de regering geadviseerd om het voorgenomen bezoek van Khroesjtsjev en Boelganin, dat plaats zal vinden in het voorjaar, af te zeggen.

Men vreest namelijk dat de Russische leiders, die op grove wijze de gastvrijheid van Indië en Birma hebben geschonden door hun pogingen verdeeldheid te zaaien tussen de bezochte landen en Brittannië, op eendere wijze misbruik zouden maken van hun bezoek aan Engeland om verdeeldheid te zaaien tussen Brittannië en de Verenigde Staten. Het is natuurlijk nog altijd mogelijk dat de Russische gasten hun gebrek aan manieren op nog grovere wijze zullen demonstreren en dat de Engelse regering zich genoopt zal zien hen te verzoeken Engeland het komend voorjaar niet te zegenen met een bezoek. Doch het lijkt onwaarschijnlijk. De disciplinaire maatregel welke de Britse minister van Buitenlandse Zaken heeft genomen tegen een woordvoerder van zijn ministerie, die het waagde te spreken van huichelarij aan de kant van de heer Khroesjtsjev, wijst er op dat de Britse regering van plan is alles te doen om te vermijden dat het bezoek van Khroesjtsjev en Boelganin niet door zou kunnen gaan. Vermoedelijk is dit omdat de Britse regering de Russen ervan verdenkt dat zij hopen de Britse publieke opinie zozeer tegen zich in het harnas te jagen dat het bezoek van Britse zijde afgezegd zou moeten worden. Waarop de Russen natuurlijk zouden gaan klagen dat zij vriendschap zochten met Engeland, doch dat hen de deur voor de neus werd toegesmeten.

Er is misschien nog een andere reden waarom de Britse regering zoveel zelfbeheersing aan de dag legt. De betrekkingen tussen Indië en Birma enerzijds en Brittannië anderzijds zijn van vriendschappelijke aard, en Brittannië is er allerminst bij gebaat de positie van de regeringen van Birma en Indië te bemoeilijken door officieel te protesteren tegen de ongehoorde wijze waarop de Russische bezoekers misbruik maken van de hun door de twee laatstgenoemde landen geboden gastvrijheid. Dit vergroot bovendien de mogelijkheid dat de protesten zullen komen van de zijde van Indië en Birma zelf, zij het dan ook niet in officiële vorm. In de pers van Indië is reeds geprotesteerd tegen het optreden van de Russische gast[...] en het is lang niet uitgesloten [...] het Russische bezoek een bittere smaak zal achterlaten. Voorts [...] de Britse regering er vanzelfsp[...]kend op rekenen dat het Britse [...]bliek op waardige wijze en zon[...] hysterie de Russische gasten zal [...]ten te ontvangen.

Het is evenwel meer dan jam[...] dat Peter Mathews, aan wie wij, [...]tenlandse correspondenten, in Lon[...] gedurende tien jaren zoveel te d[...]ken hebben gehad, slachtoffer is [...]worden van de situatie. Mathews [...] de man die iedere weekdag [...] half een de buitenlandse corresp[...]denten te woord stond en hun [...]gen beantwoordde op het Foreign [...]fice. Deze vragen waren dikw[...] moeilijk, soms geraffineerd en so[...] als zij kwamen van de ideologis[...] vriendjes van mijnheer Khroesjts[...] geïnspireerd door kwade wil. M[...]ews heeft tien jaren lang zijn mo[...]lijk werk meesterlijk verricht. M[...] omdat hij de leugachtige uitlatin[...] van Khroesjtsjev „huichelach[...]" heeft durven noemen, is hem [...] zwijgen opgelegd. Doch de sym[...]thie van de buitenlandse corresp[...]denten (met de voor de hand ligg[...] de uitzonderingen), van de Br[...] pers (met de eveneens voor de h[...] liggende uitzondering) en van [...] Britse publieke opinie is aan de [...]de van het 'slachtoffer.